Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 303
Vineri 22 martie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Să folosim din plin fiecare zi, fiecare ceas bun de lucru

Grăbirea arăturilor — sarcină de seamă

În actuala campanie agricolă avem de însămînțat circa 6.250.000 ha. din care o bună parte în epoca I-a. În condițiile specifice acestei primăveri timpurii, ce urmează unei ierni cu precipitații puține, ar fi o mare greșeală dacă nu am depune toate eforturile pentru ca semănatul culturilor să se facă într-un timp scurt și la un înalt nivel calitativ.

Se pare însă că acest lucru nu este înțeles de conducătorii unor unități agricole cooperatiste și de stat, de unii țărani muncitori cu gospodării individuale. Așa se explică de ce pînă mai acum cîteva zile se arase abia 13 la sută din suprafața destinată însămînțărilor de primăvară în întreaga țară.

Știința agrotehnică și practica fruntașilor au dovedit că terenurile nearate din toamnă trebuie arate în primele zile ale primăverii. Orice zi de întîrziere duce la pierderea unei mari cantități din apa înmagazinată în pămînt în cursul iernii și la neîndeplinirea la timp a planului de însămînțări. S-a constatat că numai într-o singură zi se poate evapora din sol o cantitate de pînă la 30.000 litri de apă la ha.

Culturile semănate în terenuri care au pierdut umezeala (arate tîrziu) dau recolte mici sau nu rodesc deloc. De aceea, este necesar ca toate suprafețele neogorite din toamnă, chiar și cele destinate însămînțărilor din epocile a II-a și a III-a, să fie arate și grăpate în cel mai scurt timp. O dată cu executarea arăturilor trebuie să se incorporeze în sol îngrășăminte organice și chimice în cantitățile recomandate de inginerii și tehnicienii agronomi.

Pentru a putea termina cît mai grabnic arăturile și însămînțarea culturilor din epoca I-a, este necesar ca mijloacele mecanizate și atelajele să fie folosite cu întreaga lor capacitate la executarea acestor lucrări. În acest scop mecanizatorii din S.M.T. și gospodăriile agricole de stat au datoria să folosească pe scară largă metodele înaintate de organizare a muncii și exploatare rațională a tractoarelor și mașinilor, ca graficul orar, lucrul în două schimburi, cuplurile de mașini etc. iar țăranii muncitori să se întrajutoreze cu vitele, uneltele și brațele de muncă.

Oameni ai muncii de pe ogoare! Să folosim din plin fiecare zi bună de lucru pentru a termina cît mai grabnic arăturile și însămînțarea culturilor din epoca I-a.

Cînd vin semințele?

Comuna Ișalnița de lîngă Craiova este vestită în cultivarea arpagicului. După aprecierile specialiștilor, peste 150 tone de arpagic vor fi puse la dispoziția cultivatorilor de ceapă numai de către această comună.

Legumicultorii din Ișalnița vor ca și anul acesta să producă mult arpagic. Pentru a-și procura sămînța necesară, ei au făcut contract cu I.S.A.P.V.S Craiova.

Pînă acum ei n-au primit încă sămînța contractată deși timpul însămînțării aproape că a trecut. Printre cei care au contractat cu I.S.A.P.V.S. sămînță de arpagic sînt și Ion Bocîrnea, Ion Amărăzeanu, Nicolae Lezeanu, Nicolae Șerban, Marin Telbizoff care, împreună cu alți țărani muncitori din comună, au format de curînd o cooperativă agricolă de producție cu caracter agro-legumicol.

I.S.A.P.V.S. nu s-a străduit însă să asigure sămînța de arpagic nici măcar membrilor cooperativei, fapt ce-i împiedică să respecte una dintre cele mai importante îndrumări agrotehnice: însămînțatul la timp.

Vremea nu mai așteaptă. O întîrziere de numai cîteva zile va aduce pagube mari, va face ca la anul aprovizionarea cu arpagic să fie și mai greu de rezolvat ca acum și ne va obliga probabil să recurgem, ca și altă dată la arpagic din import. De aceea e necesar ca Direcția agricolă a regiunii Craiova să ia măsuri imediate și hotărîte, obligînd I.S.A.P.V.S. să-și respecte obligațiile contractuale.

EXEMPLE BUNE...

• Pînă la 15 martie pe ogoarele raionului Lipova, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori din sectorul individual au executat arături de primăvară pe o suprafață de peste 5.600 ha teren și au însămînțat diferite culturi pe aproape 2.500 ha. Numai cu mazăre au fost însămînțate 853 ha, cu grîu și orz 340 ha etc.

• Și în raionul Giurgiu, tot pînă la aceeași dată, au fost însămînțate peste 460 ha cu sfeclă de zahăr, 240 ha cu ovăz, 110 ha cu mazăre și alte culturi. Pentru executarea însămînțărilor din epoca a II-a, s-au arat pînă acum aproape 8.000 ha și totodată s-au băgat sub brazdă peste 20.000 tone gunoi de grajd.

...ȘI RELE

• În raioanele Brad și Hunedoara, muncile agricole de primăvară se desfășoară foarte anevoios. În raionul Hunedoara, de pildă, pînă la data de 17 martie au fost însămînțate abia 5 ha cu grîu, față de 500 cît este prevăzut în plan, iar în raionul Brad numai 86 ha din 400. Față de această situație se pune întrebarea: Ce au de gînd secțiile agricole ale acestor raioane? Cînd vor porni la o mobilizare activă a producătorilor agricoli pentru a începe masiv muncile de primăvară?

• Sfaturile populare și organele agricole din comunele Hăpraia și Teiuș, raionul Alba, se preocupă prea puțin de mobilizarea și îndrumarea țăranilor muncitori în vederea executării muncilor agricole de primăvară. Numai așa se explică faptul că pînă mai zilele acestea în comuna Hăpraia, bunăoară, (președintele sfatului popular tov. I. Petrescu) au fost selecționate și condiționate numai două tone de semințe și s-au însămînțat doar 3 ha cu orz din cele abia 51 ha teren arate.

• Secția agricolă a raionului Carei, cît și unii tehnicieni agricoli din comune (ne scrie corespondentul M. Gheorghe) se preocupă în oarecare măsură de mobilizarea producătorilor agricoli pentru a ieși la arături. Nu tot același lucru se întîmplă însă și în ceea ce privește îndrumarea acestora pentru a selecționa și recondiționa sămînța de cereale. Datorită acestui fapt, pînă la 17 martie în întreg raionul au fost selecționate abia 135 tone de semințe. Printre codașe la aceste munci se situează și comunele Petrești, Marna, Vezendiu și Crișeni.

Zilnic, un hantru peste normă

Ne apropiem de îndeplinirea planului pe campanie

Nu s-a mirat deloc președintele gospodăriei colective „Progresul" din Făcăeni, pe ogoarele căreia lucrează brigada a 4-a condusă de mine, cînd i-am spus zilele trecute că am și realizat aproape 60 la sută din planul ce ne revine pe întreaga campanie de primăvară.

El știa desigur că tractoriștii și-au luat angajamentul să-și depășească în fiecare zi norma cu cîte un hantru, lucrînd arături de cea mai bună calitate. La rîndu-ne, sîntem cît se poate de mulțumiți că prin strădania noastră, ajutăm gospodăria colectivă să-și îndeplinească angajamentul luat cu privire la dobîndirea unei producții de porumb de cel puțin 3.500 de kg la hectar anul acesta.

M-au întrebat unii șefi de brigadă, în cadrul consfătuirilor de producție pe care le ținem la fiecare zece zile, la sediul stațiunii, ce metode folosesc tractoriștii din brigada mea, încît reușesc cu ușurință nu numai să își îndeplinească, dar să-și și depășească norma? Le-am răspuns că în afară de buna organizare a muncii (recunoașterea și jalonarea de cu seară a tarlalei pe care se va lucra a doua zi, itinerariul de deplasare, stabilirea vitezei și sarcinii normale de tracțiune etc.), noi dăm o mare atenție și respectării prevederilor normativului de îngrijiri tehnice. Între altele, de pildă, la alimentarea cu motorină folosim vase și pîlnii perfect curate cu filtru dublu cu vată la mijloc. Din zece în zece ore, tractoriștii noștri completează nivelul lubrifianților din baia de ulei a motorului. Deoarece am observat că motorina conține multă parafină care deseori înfundă conductele și pulverizatoarele, noi spălam rezervorul tractorului și întregul circuit al motorinei în fiece lună.

Procedînd astfel, de la începutul lucrărilor din primăvara aceasta, la nici un tractor nu am avut o cît de mică defecțiune tehnică.

Sîntem siguri că și pe viitor tractoarele noastre vor funcționa la fel, — așa încît ele să lucreze continuu și să putem răspunde cu cinste încrederii depline pe care ne-o acordă colectiviștii din Făcăeni.

CONSTANTIN OLTEANU
șeful brigăzii a 4-a de la S.M.T. Făcăeni, regiunea Constanța.

Aspecte din munca gospodăriei de stat Florești

1) Ultimele lucrări de dezgropare a viei sînt pe terminate. Numai în cîteva zile au fost dezgropate aproape 400 de ha pe care le are gospodăria.

2) La secția Petrești se muncește de zor la producerea materialului săditor viticol. Pînă acum au fost altoiți în masă peste 5.000 de butași.

3) Ciobanul Teacă Constantin arată directorului gospodăriei, Liviu Jianu, și inginerului zootehnist Constantin Rentea, unul din mieii care la fătare au cîntărit peste 5 kg.

4) Sectorul zootehnic al gospodăriei a luat în ultimii ani o mare dezvoltare. Numai în ferma de păsări din rasa Rhode-Island care numără peste 2.500 de găini s-au obținut anul acesta peste 70.000 de ouă.

Foto: P. DOBRE

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Marți dimineața au continuat lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale.

Marea Adunare Națională a ales în unanimitate ca președinte al Prezidiului pe tovarășul dr. Petru Groza, deputat în circumscripția electorală Atelierele C.F.R. „16 Februarie" Cluj.

Vicepreședinți ai Prezidiului Marii Adunări Naționale au fost aleși deputații:

Acad. **Mihail Sadoveanu**, din circumscripția electorală Pașcani, regiunea Iași.

Anton Moisescu, din circumscripția electorală Corod, regiunea Galați.

Secretar al Prezidiului a fost ales deputatul **Avram Bunaciu**, din circumscripția electorală Ineu, regiunea Oradea.

Membri în Prezidiul Marii Adunări Naționale au fost aleși deputații:

Dumitru Balalia, din circumscripția electorală Văleni, regiunea Ploești.

Mihai Bujor, din circumscripția electorală Cîmpina, regiunea Ploești.

Ludovic Csupor, din circumscripția electorală Gheorghieni, Regiunea Autonomă Maghiară.

Acad. prof. **Petre Constantinescu-Iași** din circumscripția electorală Bîrlad, regiunea Iași.

Gheorghe Gheorghiu-Dej, din circumscripția electorală Grivița Roșie, orașul București.

Filip Geltz, din circumscripția electorală Sibiu-Gară, regiunea Stalin.

Acad. prof. **N. Gh. Lupu**, din circumscripția electorală Botoșani, regiunea Suceava.

Nagy Istvan, din circumscripția electorală Fabrica de țigarete, regiunea Cluj.

C. Paraschivescu-Bălăceanu, din circumscripția electorală Rîmnicu-Sărat, regiunea Ploești.

Irimia Pardău, din circumscripția electorală Solca, regiunea Suceava.

Acad. **Mihail Ralea**, din circumscripția electorală Huși, regiunea Iași.

Acad. **Raluca Ripan**, din circumscripția electorală Beclean, regiunea Cluj.

Gheorghe Stoica, din circumscripția electorală Giurgiu, regiunea București.

Maria Zidaru, din circumscripția electorală Halmeu, regiunea Baia Mare.

Romulus Zăroni, din circumscripția electorală Ilia, regiunea Hunedoara.

Membrii Prezidiului nou ales își ocupă locurile în loja Prezidiului.

În continuare s-a trecut la punctul al doilea al ordinei de zi: modificarea și abrogarea unor articole din Constituția R.P.R.

S-a trecut apoi la discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi a sesiunii: legea cu privire la stabilirea numărului de ministere precum și denumirea lor.

Trecîndu-se la următorul punct al ordinei de zi Marea Adunare Națională a votat în unanimitate desemnarea ca președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne a tovarășului **Chivu Stoica**.

Primit cu vii aplauze, tovarășul **Chivu Stoica** a supus spre aprobare Marii Adunări Naționale lista guvernului Republicii Populare Romîne.

Prin vot secret Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate lista guvernului.

Lista Guvernului Republicii Populare Romîne

Președintele Consiliului de Miniștri: **Chivu Stoica**
Vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri:
general de armată **Emil Bodnăraș**
Alexandru Moghioroș
Petre Borilă
Miron Constantinescu
Ștefan Voitec
Al. Bîrlădeanu
Ministrul Afacerilor Externe: **Grigore Preoteasa**
Ministrul Afacerilor Interne: general colonel **Alexandru Drăghici**
Ministrul Agriculturii și Silviculturii: **Ioan Cozma**
Ministrul Comerțului: **Marcel Popescu**
Ministrul Construcțiilor și Materialelor de Construcție: **Gheorghe Hossu**
Ministrul Finanțelor: **Aurel Vijoli**
Ministrul Forțelor Armate: general colonel **Leontin Sălăjan**
Ministrul Industriei Bunurilor de Consum: **Ștefan Voitec**
Ministrul Industriei Grele: **Gherasim Popa**
Ministrul Industriei Petrolului și Chimiei: **Mihail Florescu**
Ministrul Învățămîntului și Culturii: **Miron Constantinescu**
Ministrul Justiției: **Gheorghe Diaconescu**
Ministrul Minelor: **Ioan Mineu**
Ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale: **Voinea Marinescu**
Ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor: general de armată **Emil Bodnăraș**
Ministrul pentru Problemele organelor locale ale administrației de Stat: **Petre Costache**
Președintele Comitetului de Stat al Planificării: **Gh. Gaston Marin**
Președintele Comisiei Controlului de Stat. **Dumitru Coliu**

Un grup de deputați votînd

Ședința din după-amiaza zilei de marți a fost consacrată Declarației asupra politicii interne și externe a guvernului Republicii Populare Romîne.

★

Miercuri au continuat lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale. Intrîndu-se în ordinea de zi au început discuțiile cu privire la declarația asupra politicii interne și externe a guvernului Republicii Populare Romîne, prezentată de tovarășul Chivu Stoica în ședința de marți după amiază. La discuții au luat cuvîntul un mare număr de deputați.

În ședința de după amiază deputații Marii Adunări Naționale au adoptat în unanimitate o hotărîre prin care aprobă activitatea guvernului Republicii Populare Romîne în perioada celei de a doua legislaturi, precum și programul politicii interne și externe al guvernului Republicii Populare Romîne expus în declarația tovarășului Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri.

Cu hotărîre, pe drumul făuririi socialismului în patria noastră

Posturile de radio-televiziune au transmis și ziarele au publicat, zilele trecute, declarația tovarășului Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, asupra politicii interne și externe a Republicii Populare Romîne. Întregul cuprins al declarației arată dorința și hotărîrea guvernului romîn, a întregului nostru popor de a face noi pași înainte pe drumul construirii socialismului și al înfloririi continui a patriei noastre, de a contribui la apărarea și întărirea păcii în lume.

„Guvernul Republicii Populare Romîne, spune tov. Chivu Stoica, va continua cu aceeași fermitate politica de întărire multilaterală a orînduirii democrat-populare și de dezvoltare a democrației socialiste, politica de consolidare a statului democrat-popular, ca instrument al construcției socialiste, călăuzindu-se întotdeauna după linia Partidului Muncitoresc Romîn, după interesele fundamentale ale poporului muncitor. Guvernul Republicii Populare Romîne va urma cu aceeași consecvență ca și pînă acum politica de dezvoltare și întărire a unității și solidarității frățești cu țările lagărului socialist, de coexistență pașnică cu toate țările lumii, indiferent de orînduirea lor socială și de stat".

În cei 12 ani și jumătate care s-au scurs de la eliberarea sa de sub jugul fascist și pînă acum, poporul romîn a cunoscut ce înseamnă traiul în libertate, fără moșieri și capitaliști, fără jugul și lanțul exploatării. A putut constata totodată nu numai că-și poate conduce țara fără moșieri și capitaliști, dar că o poate conduce mai bine, cu rezultate infinit mai rodnice.

În țara noastră a pierit pentru totdeauna obiceiul care exista pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești, cînd an de an bugetul țării se încheia cu pierderi din ce în ce mai mari, cu goluri datorite jafului tîlhăresc al foștilor guvernanți. În anul acesta, ca și în alți ani ai regimului democrat-popular, bugetul țării noastre s-a încheiat cu un frumos rezultat la care s-a ajuns printr-o politică de economii, prin dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale. Aproape trei sferturi din venitul nostru național se creează din sectorul socialist, din care industria socialistă constituie izvorul principal.

În anii ce vor urma, țara noastră va face noi și noi pași înainte, pe calea înfloririi economiei naționale, pe calea construirii unei vieți tot mai îmbelșugate și mai fericite. Așa cum arată tovarășul Chivu Stoica, în acest an va începe construirea de noi conducte de gaz metan necesar atît industriei cît și populației drept combustibil. Se va dezvolta industria petroliferă și vor fi puse în funcție noi fabrici și uzine. Industria electrică va căpăta o asemenea dezvoltare, încît în numai 76 de zile din acest an se va produce tot atîta energie, cît s-a produs în întregul an 1938. Mari perspective se deschid economiei noastre naționale prin folosirea pașnică a energiei atomice.

Un sprijin deosebit de însemnat va primi în anii ce urmează agricultura. De exemplu, potrivit planului de stat pe 1957, industria socialistă va da agriculturii de trei ori mai multe mașini decît în anul trecut, putîndu-se trece pe scară mai largă la mecanizarea complexă a muncii pe ogoare. O atenție deosebită va da guvernul sporirii producției agricole vegetale și animale și mai ales producției de cereale, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și cartofi. Culturile de grîu și porumb, cereale de mare însemnătate în alimentația populației și în creșterea animalelor producătoare de carne, lapte și ouă, vor fi de asemenea foarte mult dezvoltate. Pe de o parte se vor lărgi suprafețele cultivate cu aceste plante, iar pe de alta, prin aplicarea celor mai înaintate metode de muncă, prin selecționarea celor mai bune soiuri se va spori producția la hectar. În acest scop, se vor lua o seamă de măsuri în vederea aplicării principiului cointeresării materiale a celor ce muncesc pe ogoare; se vor asigura agriculturii mașini și utilaje agricole moderne, îngrășăminte chimice și naturale, precum și cadrele de care are nevoie.

Toate măsurile ce s-au luat și se vor lua în vederea dezvoltării agriculturii dovedesc grija pe care regimul democrat-popular o are față de oamenii muncii de la sate, de a-i ajuta să-și îmbunătățească zi de zi traiul, de a face noi pași înainte pe drumul belșugului. Țăranii muncitori știu că în trecut, cînd la cîrma țării erau capitaliștii și moșierii, nu se interesa nimeni de munca lor, nu-i ajuta nimeni să smulgă pămîntului recolte mai bogate. Ba, dimpotrivă, cu cît țăranul era mai sărac, cu atît se bucurau mai bine boierii, căci găseau mînă de lucru mai ieftină. Dacă prin uriașe sforțări țăranii scoteau totuși de pe pămîntul lor cîteva banițe de grîu și porumb, se găseau destui negustori care să li le smulgă pe te miri ce și să le vîndă la prețuri de speculă.

Astăzi, situația este cu totul alta. Problema ajutorării țărănimii muncitoare în vederea obținerii de recolte bogate este o problemă de stat. Statul democrat-popular, partidul clasei muncitoare ajută pe cei ce muncesc pe ogoare, le arată calea belșugului continuu. Urmînd cu încredere învățăturile partidului, aproape 700 de mii familii de țărani muncitori s-au unit în gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole, dovedind în mod practic că singura cale a producțiilor din ce în ce mai mari este calea agriculturii socialiste. Ajutate de stat cu credite în condiții avantajoase, cu diferite alte mijloace materiale, unitățile agricole socialiste se vor dezvolta necontenit. Ele vor deveni puternice centre de atracție pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală, pentru a se uni, de bună voie, în noi unități agricole cooperatiste ori pentru a intra în cele existente.

Odată cu măsurile pentru întărirea și dezvoltarea sectorului socialist din agricultură, guvernul va continua să sprijine și pe viitor pe țăranii muncitori, pentru a obține recolte sporite și a-și întări gospodăriile lor individuale. Politica statului nostru muncitorește-țărănesc este politica îmbunătățirii an de an a vieții poporului. Învățămîntul, cultura, sănătatea poporului muncitor constituie grija de căpetenie a statului democrat-popular. Cu cît poporul va fi mai luminat, cu atît și cuceririle în viitor vor fi mai mari. Roadele obținute pînă acum, asigurările date de șeful noului guvern ales de Marea Adunare Națională în ziua de 19 martie ne îndreptățesc să fim siguri că viitorul ne va aduce noi și noi izbînzi.

Omul și nevoile lui, iată lozinca sub care se făurește o societate nouă în patria noastră și pentru care trebuie să luptăm din toate puterile. Cu încredere neclintită în victoria socialismului și a păcii, sub steagul atotbiruitor al învățăturii marxist-leniniste, să ne unim sforțările, să pornim cu un nou avînt, pe calea arătată de Partidul Muncitoresc Romîn.

Cu ansamblul artistic al Ministerului Agriculturii și Silviculturii la PADINA

Zilele trecute a avut loc în comuna Padina din raionul Pogoanele un frumos festival artistic prezentat de către ansamblul de cîntece și dansuri al Ministerului Agriculturii de curînd întors din R.P. Bulgaria. Vestea sosirii ansamblului a fost răspîndită în comună, ca de obicei, de către copii. Este știut că ei sînt întotdeauna trîmbița satului. Ei au fost primii care, văzînd caravana de mașini, au rupt-o de-a fuga prin comună strigînd: „au sosit artiștii, au sosit artiștii". N-a fost nevoie nici să se sune goarna, nici să se tragă clopotele pentru a se aduna lumea. Padinenii au prins gustul cîntecului și al jocului, așa că nu se lasă prea mult invitați cînd aud că-i vorba de festival. La ora trei după amiază, în piața din centrul comunei erau adunate peste 1.500 de persoane: bărbați și femei, copii, tineri și bătrîni. Festivalul a avut loc în aer liber pe o scenă frumos drapată cu covoare de felurite culori.

Colectiviștii, întovărășiții, țăranii individuali, tractoriștii de la S.M.T. și ceilalți participanți la spectacol și-au desfătat privirile și auzul cu minunatele cîntece și dansuri populare prezentate în cadrul programului. Bătrînii se simțeau mai tineri, tineretul prinsese parcă aripi. Oare cum ai putea să stai în nemișcare cînd auzi ieșind din burduful acordeonului melodii ca: Izvoraș cu apă rece, Mîndra mea sprîncene multe, În poeniță, Sîrba în căruță, Ia-mă-n brațe dorule, etc.?

— Hii, ce păcat că nu mai sînt tînăr, că m-aș sui și eu acolo sus pe scenă — le spunea bătrînul Mihai Drăgoi celor din jurul lui, cînd echipa artistică interpreta suita de dansuri „Cu la mine".

Două ore a durat festivalul. Două ore de joc și cîntec, două ore de încîntare pentru locuitorii Padinei. În care alte vremuri oare funcționarii unui minister s-au deplasat într-o comună pentru a descreți frunțile țăranilor? Niciodată. Acest lucru este posibil numai azi cînd muncitorul, țăranul și intelectualul sînt legați de unul și același țel.

Mulțumind membrilor ansamblului artistic al Ministerului Agriculturii pentru frumosul program artistic prezentat, tov. Anghel Constantin, președintele sfatului popular al comunei a spus:

„Salutăm inițiativa luată de către dvs. de a vă deplasa în sate și comune, pentru a-i înveseli pe țăranii muncitori și dorim ca pe viitor aceste deplasări să fie cît mai dese".

P. VOICULESCU

Primăvara

Purtîndu-și mîndră pletele de soare,
Mai tînără ca alba Cosînzeană,
Din geana zării pînă spre poiană
Aleargă primăvara pe ogoare.

(Un vînt molatec șueră-n hîrtoană
Stîrnind, pe-alocuri, praful sub picioare,
Că primăvara asta, fată mare,
Și-a pus pe frunte muguri verzi, coroană).

Pe orice deal ascultă cîte-o clipă
Cum bate firul ierbii din aripă

Și-aleargă iar în patru zări, să-i cheme
Cu plugu-n cîmp, pe cei ce dorm buștean:
— Grăbiți-vă, căci am venit devreme,
Dar n-am de gînd să stau pe-aici un an!

STELIAN FILIP

Pentru o producție sporită de cereale

Oamenii de știință din țara noastră fac felurite cercetări, ajutînd pe această cale lupta pentru sporirea producției de cereale. Clișeul alăturat reprezintă un crîmpei din folositoarea lor activitate: într-unul din laboratoarele Institutului de Cercetări Agronomice se studiază ce nevoie de îngrășăminte are solul în diferite părți ale țării.

În cîteva rînduri

Poteci păgubitoare

Citeam mai de mult într-o carte, despre țăranii chinezi dintr-o regiune muntoasă. Tăiau în munte trepte ca de scară și pe ele puneau pămînt roditor cărat cu sacul, în spate, de la mari depărtări. Cît de greu încropeau un petec de ogor!

De truda acestor țărani mi-am amintit mai zilele trecute urmărind de la fereastra trenului potecile ce porneau de la gări către sate. Pentru a scurta distanțele călătorii nu mai țin drumul și taie poteci prin ogoare.

Poteca ce pornește prin grîu de la gara Fărcașele către sat s-a tot lățit pînă a ajuns cît un drum de care. Mai tîrziu, unor călători li s-a părut că ar fi mai de-a dreptul prin alt loc și au croit o nouă potecă. După calculele unor țărani cele două poteci acoperă cîteva mii metri pătrați de semănături. Cît grîu ar fi ieșit de aici, nu mai socotim.

În alte locuri ca, de pildă, raionul Videle, am văzut o risipă și mai mare de teren. Pe unele din drumurile ce duc în cîmp s-au format gropi. Nimeni nu le astupă. Carele și chiar mașinile le ocolesc, trecînd prin semănături. Unii țărani au săpat șanțuri la capetele ogoarelor. Aceste șanțuri nu-i protejează prea mult. Și ele sînt ocolite și drumul se lărgește mereu mușcînd din semănături.

De s-ar calcula cît pămînt se pierde astfel în întreaga țară și ce s-ar putea cultiva pe el, am vedea că aceste poteci și drumuri de care sînt foarte păgubitoare. Ele s-ar putea înlătura ușor dacă paznicii de cîmp ar obliga pe cetățeni să circule numai pe drumurile și potecile „oficiale", ca să le spunem așa, dacă nu ar permite fiecăruia să-și croiască cărare pe unde i se pare distanța mai scurtă spre sat sau chiar spre casa lui.

M. C.

PENTRU O RECOLTĂ BOGATĂ DE STRUGURI

MUNCĂ spornică

Din mijlocul comunei Valea Călugărească, chiar din șoseaua ce duce la Buzău, se desprinde în stînga un drum ce șerpuiește de-a lungul Văii Poenii. Ai tovarăș de drum un pîrîiaș sărac ce-și tîrîie molatec unda galbenă. De o parte și de alta a drumului cît vezi cu ochii, numai vii străjuite pe alocuri de grupuri mici de pomi fructiferi. Cenușiul dealurilor e înviorat de basmalele colorate ale fetelor și de forfota muncitorilor care au împînzit viile încă de la începutul lunii martie. Cîntecele și glumele se amestecă cu zîngănitul harnic al sapelor, cu sunetul metalic al sîrmei întinse și cu pocnetul sec al foarfecelor.

La brigada a 5-a din secția a doua a gospodăriei agricole de stat Valea Călugărească au început primele lucrări de primăvară. Se desfac mușuroaiele, se fac copci în jurul butucului în care se pun apoi 8—12 kg de gunoi bine dospit, se întinde spalierul. Pînă acum cîteva zile la această brigadă s-au dezgropat 30 ha de vie, s-au îngrășat peste 60.000 de butuci, s-a întins spalierul pe 40 ha și s-au făcut tăieri la 18 ha de vie. În aceste munci s-au evidențiat în mod deosebit Ioana Bucurică și Vintilă Aurelia care își depășesc cu mult norma zilnică la transportul gunoiului la butuc. Preda Stan, Niculescu Stelian, Soare Lucreția și alții, veniți tocmai din comuna Talpa Ogrăzii, raionul Videle, regiunea București, nu se lasă nici ei mai prejos. În fiecare zi, își îndeplinesc norma la dezgropat în proporție de 120—130 la sută.

Cu același entuziasm se muncește și în celelalte brigăzi ale gospodăriei. Pînă mai zilele trecute pe întreaga gospodărie fuseseră dezgropate peste 500 ha de vie și făcute tăieri pe 400 ha; de asemenea s-au gunoit butucii pe o suprafață de aproape 140 ha.

Executarea acestui volum sporit de lucrări într-un timp scurt a fost posibilă datorită preocupării conducerii gospodăriei pentru asigurarea din vreme a brațelor de muncă necesare. Din comunele vecine și chiar din alte raioane și regiuni au fost recrutați peste 1.000 de muncitori, cărora li s-au asigurat condiții de muncă și trai din cele mai bune. Astfel, au fost amenajate dormitoare pentru toți lucrătorii veniți din alte părți, precum și cantine unde se servește o hrană gustoasă și consistentă.

Pe întinsele podgorii ale gospodăriei, în aceste zile munca continuă cu sîrguință împletindu-se cu voia bună.

V. CAZACU

ȚĂRANI MUNCITORI!

Încheiați la

ADAS

Asigurări facultative pentru animale, culturile și celelalte bunuri din gospodăria voastră.

Ce să citim

În Editura „Cartea Rusă" au apărut:

P. IGNATOV

„Însemnările unui partizan" (ed. III).

O carte despre eroismul partizanilor sovietici din regiunea Rostovului în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Pagini despre tăria, noblețea și dragostea de patrie a omului sovietic, care se citesc pe nerăsuflate.

În prima parte a volumului ni se descriu pregătirile detașamentului de partizani condus de chiar autorul însemnărilor. În partea a doua, acțiunile detașamentului în spatele inamicului. În partea a treia, grupul clandestin rămas la Rostov și, către sfîrșit, acțiunile detașamentului după eliberarea Rostovului.

Întîmplările și evenimentele reale din viața eroilor constituie cuprinsul cărții și fac lectura interesantă și captivantă.

Considerăm binevenită cea de-a treia ediție a acestei cărți care are o mare valoare educativă și instructivă.

*

V. TENDRIAKOV

„Străin în casa lui".

Colecția de mare popularitate „Biblioteca Comoara" a publicat povestirea „Străin în casa lui".

Eroul acestei povestiri este tînărul tractorist Soloveikov care după nuntă se mută în casa socrilor săi. Spiritul progresist al tînărului comsomolist se lovește de obiceiurile și concepțiile învechite ale bătrînilor care se încadrează cu mare greutate în viața colhoznică. Acest fapt provoacă conflicte între el, bătrîni și tînăra lui soție. Pînă la urmă însă învinge noul, și soția lui Soloveikov se convinge că locul ei este alături de soț, în viața nouă, și că trebuie să rupă cu concepțiile și felul de trai înapoiat al părinților.

Scrisă într-un stil viu, cartea este interesantă și ușor accesibilă maselor largi de cititori.

Ar fi bine dacă...

...la cooperativa din comuna Beilic, regiunea Constanța, s-ar aduce o dată cu alte mărfuri ce lipsesc, și ciorapi, atît bărbătești cît și pentru femei. U.R.C.C. Adamclisi, de care aparține această cooperativă, ar trebui să aibă în vedere că în vreme ce în unele comune astfel de sortimente lipsesc de multă vreme, în altele, ca de exemplu, la prăvălia sătească din satul Strunga, comuna Oltina, unde se găsesc în rafturi duzini întregi de ciorapi, s-au mai repartizat în plus, de curînd, alte cîteva sute de perechi.

...directoarea căminului cultural din satul Igești, comuna Blăgești, regiunea Iași, pe nume S. Chiașa, și-ar aduce aminte de sarcinile ce-i revin. În vreme ce țăranii muncitori din această comună își exprimă zilnic dorința de a asculta emisiunile posturilor noastre de radio și a citi cărți de la bibliotecă, aparatul de radio al căminului cultural stă încuiat într-un birou, iar biblioteca se află... acasă la țăranul muncitor Dumitru Gheanea.

Centrul cultural al satului

E o după amiază obișnuită, cînd oamenii sfîrșesc treburile gospodăriei. Pe ulițele Răcăciunului e forfotă mare. Flăcăi și fete, oameni de toate vîrstele își îndreaptă pașii grăbiți spre centrul satului. Astă-seară, la cămin e film, iar pe tineri îi așteaptă un artist și un profesor de muzică de la Bacău.

În fiecare seară, oamenii merg la cămin să-și petreacă timpul liber. Aceasta a intrat în obișnuința sătenilor. Într-un trecut nu prea îndepărtat era însă cu totul altfel.

*

...Pe vremea cînd Ghiță Cojoc avea crîșmă în sat, oamenii se închideau în case de cum se lăsa seara, iar duminica...

— Ioane, iară pleci?

— Da' ce să fac nevastă?

Femeia se uita cu tristețe la cei cinci copii desculți, cu hainele zdrențuite, la pîinea fără bucate. Nici pe fața lui Ion Dominteanu nu se prea vedea mulțumirea. Își îndesă căciula pe cap și pleca la crîșmă, la Ghiță Cojoc. La crîșma lui Cojoc, ca și la cea a lui Constantin Bălan, sau a celorlalți cinci cîrciumari din sat se adunau duminica mai toți bărbații. După ce lăsau ultimul bănuț și mai erau trecuți și în condica de datorii, crîșmarul scotea muzicanții în stradă, unde se încingea hora. Veselia nu ținea însă prea mult. De la o nimica toată, flăcăii săreau la bătaie și petrecerea lua sfîrșit. Așa se încheia de obicei aproape fiecare sfîrșit de săptămînă.

Cum își petrec acum duminicile răcăciunenii?

L-am întîlnit la cămin pe Ion Dominteanu cu nevasta și copiii. Sala de festivități gemea de lume. Sătenii veniseră la sărbătoare. Deosebit de viu s-a desfășurat primul punct din program intitulat „Întrebări și răspunsuri". Participanții puneau sumedenie de întrebări la care răspundea inginerul agronom Mihai Negru. Cu mult succes, echipa de teatru a prezentat apoi piesa „Piatra din casă" de V. Alexandri. Pentru cei dornici de dans, orchestra căminului a prezentat un frumos program de cîntece populare romînești.

Oamenii vin la cămin și în alte zile în afară de duminica. Luni seara l-am întîlnit aici pe țăranii muncitori Constantin Zamfir, Gheorghe Berescu, Ion Udrea și alții, ascultînd împreună emisiunile postului de radio.

Au devenit deosebit de plăcute serile cînd formațiile echipei artistice fac repetiții. Cei 40 de coriști au învățat pînă acum aproape 20 de cîntece.

Colectivul brigăzii artistice de agitație pregătește un nou program legat de începerea campaniei agricole de primăvară.

*

„Astă-seară vom vorbi despre exemplul personal în educarea copiilor"..., Țăranca muncitoare Elena Mitroian vorbea pentru întîia oară în fața unui număr mai mare de oameni; de aceea, cînd rosti primele cuvinte, obrajii i se împurpurară.

— ...Știm și vedem din viața noastră de fiecare zi, că dorința copiilor este de a se purta și ei cum văd că se poartă cei mari. Dacă noi sîntem ordonați, dacă vorbim frumos, dacă ne respectăm unii pe alții, copiii noștri vor avea de învățat lucruri bune"...

În fiecare miercuri se întrunește la cămin cercul pedagogic al mamelor. Peste 20 de mame își împărtășesc experiența și învață cum să-și crească mai bine copiii.

Peste 150 de săteni participă la conferințele științifice ce se țin la cămin în fiecare joi, unde își însușesc unele cunoștințe despre energia atomică, despre forma și alcătuirea materială a pămîntului etc.

Ca în multe alte sate din regiunea Bacău, la Răcăciuni a devenit o tradiție „Ziua sfatului agrotehnic". Sub îndrumarea căminului, în fiecare vineri se adunau pe circumscripții, numeroși țărani muncitori, care își împărtășeau din experiența lor în lucrarea pămîntului.

Acum, odată cu începerea însămînțărilor, ei au pornit să lucreze pămîntul mai bine ca anul trecut luîndu-și ca aliat prețios agrotehnica.

Activitatea bogată a căminului din Răcăciuni este strîns legată de desfășurarea campaniei agricole de primăvară. Programul variat și interesant ce se desfășoară aci antrenează sute de oameni și face din căminul cultural un adevărat centru de cultură al satului, un sprijin prețios în lupta pentru recolte sporite.

La cooperativa din Cuza Vodă

Carul urca încet pe drumul ce duce spre cooperativă. Din cînd în cînd, omul îndemna boii. Se vede că animalele erau obosite de greutatea încărcăturii, dar mai ales de noroiul gros pe care-l frămîntaseră cale de 9 km. Zăpada care căzuse peste noapte se topise, iar drumul se făcuse cum e mai rău.

Nimerisem la cooperativa din Cuza-Vodă tocmai cînd se adusese marfă nouă.

Nu intră bine carul în curte, că oamenii și începură a se ivi, unul cîte unul.

— Ce ne-ai mai adus nou și bun, bre Costică? întrebă unul.

— Apoi, ce să vă aduc? Ce vă trebuie mai mult, răspunse gestionarul, Costică Dimitriu. Zahăr, cizme de damă și bărbătești, cărți școlare, caiete... Cît am putut pune într-un car. Să vedem ce o mai aduce diseară și tovarășul președinte, care a rămas la Uniunea raională cu două care; cei de acolo așteptau și ei marfa de la Iași. Eu am plecat cu primul car, căci știam că sînt așteptat.

Cît gestionarul a vîndut oamenilor din noua marfă, am avut prilejul și timpul necesar să mă pot uita mai cu atenție prin rafturi. Mărfurile erau împărțite pe raioane: aici — raionul alimentare, colo — raionul fierărie, dincolo — articole de parfumerie, alături, textile și încălțăminte, țigări, chibrituri, cărți, caiete etc. Toate rînduite cu grijă și frumos aranjate. Se cunoștea că erau puse la locul lor de un om căruia îi place ordinea și curățenia.

A trebuit să treacă vreo două ore pînă s-au împuținat cumpărătorii. În acest timp, gestionarul nu mai pridideа cu servitul. Căci avea în magazin aproape tot ce i se cerea: gaz, sare, pește, biscuiți, țigări, vase de bucătărie... Un tînăr și-a cumpărat o pereche de cizme de cauciuc. Alți doi au plecat acasă, să aducă bani pentru a-și cumpăra și ei cîte o pereche.

— Sînt foarte bune pentru vreme ca asta, îmi spuse unul din ei. Știți, de acum o să ieșim la arat și cum pămîntul e cam moale o s-avem nevoie de cizme...

A făcut multă vînzare atunci Costică Dimitriu.

— Așa e în fiecare zi? l-am întrebat eu.

— Cam așa. De aceea, mergem foarte des după marfă la Negrești, la Uniune. Căci oamenii cer multe și trebuie să le dăm. În medie, la cooperativa noastră se vînd mărfuri în valoare de 65—70.000 lei lunar. Cîteodată, cînd și Uniunea e mai bine aprovizionată, ajungem la 75—80.000 lei.

Cooperativa din Cuza-Vodă este bine aprovizionată cu mărfurile cerute de cumpărători. Mi-a spus gestionarul că uneori la ei vin să tîrguiască și cetățeni din alte sate, în care cooperativele nu sînt așa de bine aprovizionate. Meritul este al președintelui, tovarășul Ghiță Savin, care se îngrijește ca din prăvălie să nu lipsească în primul rînd articolele de larg consum. Și dacă totuși cîteodată se mai simte lipsa drojdiei sau a orezului, aceasta se datorește faptului că articolele amintite sînt livrate în cantități mici de către Uniunea raională Negrești. Gestionarul este de părere că această lipsă va putea fi lichidată cît mai curînd. Pentru aceasta se cere însă și mai mult sprijin din partea consiliului de conducere al Uniunii raionale a cooperativelor de consum Negrești, regiunea Iași.

L. PINTILIE

SATIRĂ ȘI UMOR

HOȚII...

Piesă în 5 tablouri

Personajele:

DACIAN VLADIMIRESCU — director;
ILIE FOTA — șofer de autocamion;
IOSIF COTOI — magazioner;
MIHAI VLADIMIRESCU — tîmplar și plăcintar;
Milițieni și muncitori agricoli.

Acțiunea piesei se petrece în biroul directorului, frumos mobilat, — în magaziile gospodăriei de stat Romanești, regiunea Craiova.

TABLOUL I

(Ne aflăm în anul 1954, în biroul directorului).

Dacian Vladimirescu: (în picioare, aplecat peste masă, înfuriat, vorbește printre dinți magazionerului Cotoi). Ce-ai făcut domnule Cotoi? A ieșit ori ba? Spune odată! Vorbește! Cît ai luat?

Cotoi: (așezat într-un fotoliu, fumează liniștit, nepăsător). Dar grăbit mai ești șefule. Ia-o mai ușor, nu te rățoi la mine. Că doară... sîntem colegi...

Dacian Vladimirescu: (furios). Ce-ai spus? Colegi? Nu ți se pare că ți-ai cam luat nasul la purtare? Uiți că aici eu sînt director?

Cotoi: (ironic). Ești cel mai mare director din cîți am cunoscut eu pînă acuma. Da... și un om ca mine mai rar găsești. Ne potrivim la toartă. Așa că las-o mai moale. Să trecem mai bine la... socotelile noastre. Vasăzică ce mi-ai... „dat" spre vînzare? Un plug de tractor, un motor stabil de 25 C.P. și 100 de kg de sodă... Păi eu zic că o să ne revie cel puțin cinci-șase sute de căciulă...

Dacian Vladimirescu: (turbat). Cuum? Cîteva sute? Poate vrei să spui cîteva miișoare, nenicule! Și repede, să văd paralele colea pe masă... (Cortina).

TABLOUL II

(După cîteva luni, în anul 1955, în biroul directorului. Acesta se află tolănit într-un fotoliu).

Dacian Vladimirescu: Trei mii de lei? Da, îmi trebuie musai trei mii. Vorba e, de unde dracu să-i iau? Aaa! Am găsit! Știu de unde! Tru-fan-dalele, mînca-le-ar tata... Dacă aici la Craiova roșiile se vînd cu 4 lei kilu, acolo sigur că iau preț dublu, că doară e la munte... (strigă cît îl ia gura, către femeia de serviciu). Ei, tu n-auzi? Să vină Fota, șoferul de pe autocamion.

Fota: (intrînd în birou). Să trăiți tovarășe director!

Dacian Vladimirescu: (blînd). Măi Iliuță, frățioare, cum stai tu cu mașina? Merge ori stă? Aș avea nevoie de un drum pînă la Cîmpulung Mușcel...

Fota: Păi în cîteva ceasuri am fi acolo...

Dacian Vladimirescu: Atunci, ascultă colea. Te duci imediat la secția Ișalnița și încarci mașina cît poate duce, cu roșii. Dar vezi, să fie de-alea... una și una. Pe urmă, treci pe la mine pe acasă, mă iei și... direcția Cîmpulung! E în regulă?

Fota: Este, să trăiți. Dar dacă ăia de la secție îmi cer cumva bon de livrare, ce să le spun?

Dacian Vladimirescu: Spune-le că eu am dat ordin!... Că le... livrăm noi unde trebuie!... (Cortina).

TABLOUL III

(După alte cîteva luni, tot în biroul directorului. Acesta vorbește la telefon cu un oarecare Udrescu, de la Tg. Jiu, fost contabil la G.A.S. Romanești...)

Dacian Vladimirescu: Da, eu sînt... Directorul. Cine? A! Tu ești Udrescule? Cum? S-a urcat pe la voi prețul porumbului la 50—60 lei bănicioara? Faină afacere! Păi bine măi frățioare, abia acum mă anunți? Cîte kile zici? 2.000—3.000? S-a făcut. În două zile sînt la tine. Da' să nu mă tragi pe sfoară ca data trecută, să-mi dai pe bănicioară numai 25 lei și tu s-o vinzi cu 40. Cum? Ei, așa da. Complimente pe acasă și să mă aștepți...

TABLOUL IV

(Acțiunea se petrece tot în biroul directorului, pe la jumătatea anului 1956).

Dacian Vladimirescu: (către fratele său, Mihai). Măi Mihăiță, frate, de azi vasăzică, te lași de tîmplărie și te faci... plăcintar. Da mă, ce te uiți la mine așa? Te fac om. Să-ți aduci și tu aminte odată, că ai avut frate director la Gostat... Ascultă colea. Îți dai demisia pe loc din gospodărie și te duci în strada Amaradia, la Craiova. Acolo, iei legătură cu unul Apolodis sau Apolidis. Nu știu cum dracu îl cheamă. Eu vă dau toate „materialele" de care e nevoie, că doar avem slavă domnului, colea în gospodărie. Și ridicați o cabană frumoasă, pentru o plăcintărie. Tu ce zici, că doară pînă acuma fuseși de meserie? Ți-or ajunge 3 metri cubi de scîndură?

Mihail Vladimirescu: Cred că da. Dar... materie primă? Adică făină, untură, brînză, ouă?

Dacian Vladimirescu: Nu ți-am spus? N-ai grijă... Atîta vreme cît aici director sînt eu, „materie primă" o să ai gîrlă. Ei, hai, dă-i drumul la treabă. (Cortina).

TABLOUL V

(Acțiunea se petrece cu vreo 15 zile în urmă, într-una din magaziile de cereale ale gospodăriei).

Dacian Vladimirescu: (către magazionerul Cotoi). Mă, să-mi dai și sacii ăștia...

Cotoi: Nu-i mai pot da, tovarășe director. Ne-au cam mirosit că i-am tot dat fratelui dumitale ba făină, ba ulei, ba ouă pentru plăcintărie...

Dacian Vladimirescu: Ia nu te mai miorlăi mă... Cheamă mașina... Ei, șofer!

Un milițian: Aici „sintem" directorașule... Veniți și voi, tovarăși. (Scena se umple de muncitori agricoli).

Cîțiva muncitori: Da, da. Ăștia sînt hoții. Puneți mîna pe ei și duceți-i unde trebuie... (Cortina cade). Cade deocamdată numai pînă... la jumătate. Definitiv va cădea cînd și ceilalți „eroi" ai piesei vor lua urma directorului. De aceasta însă va trebui să aibă grijă Trustul Gostat Craiova și celelalte organe competente...

GH. BACIU

Invăţînd din experienţa cooperativizării agriculturii în regiunile Constanţa şi Galaţi

Urcuşul întovărăşiţilor din NEGOEŞTI

Rar ţăran din Negoeşti — raionul Amaradia — să aibă tot pămîntul strîns grămadă. Cei mai mulţi îl au fărîmiţat în cîte două, trei şi chiar mai multe trupuri.

Nici calitatea solului nu e aceeaşi peste tot. La Obîrşia Veche, la Hotar şi la Tezlui se face grîu cît să mănînci cu toţi ai tăi un an întreg, ba să-ţi mai şi rămînă de vîndut. In schimb, la Jacul, nici în anii cei mai buni nu poţi sălta mai sus de 4-7 saci de boabe la pogon.

Şi totuşi oamenii se lasă greu clintiţi, una vorbă să-i urneşti de pe pămîntul lor. Că zice moş Costache Tiucu:

— Nu-i prea de soi pămîntul de la Mirviţa, da' eu m-am învăţat cu el. Şi cît nu mi s-ajunge din porumbul pus acolo, împlinesc cu ce-mi dau locurile de la Obîrşia Veche şi Hotarul.

PRIMA TREAPTĂ

Inceputul seamănă aici cu alte multe începuturi. S-a format întîi un comitet de iniţiativă. S-au alcătuit apoi echipe de agitatori şi s-a pornit pe urmă „cu colinda" pe la oameni — cum îi place să glumească lui Mihai M. Tranca, actualul preşedinte.

Se părea că lucrurile au să meargă repede şi lesne. Mai în fiecare zi se convingeau 2-3 ţărani. Şi totuşi cu ocazia înscrierii marea dosarul primei întovărăşiri din Negoeşti. Dar, din păcate n-a fost cum se gîndeau. Cînd să se facă schimbul de terenuri, tăi-l dacă poţi. Nici un ţăran nu se lăsa mutat de pe pămîntul lui. Şi dacă-l întrebai ce deslegare vede la problemă, ridica din umeri:

— De... ştim noi? Să intre fiecare cu pămîntul din Tezlui. Şi cînd s-o face întovărăşire la Hotar, la Obîrşia Veche, ori la Mirviţa — băgăm şi restul de pămînt. Altminteri nu.

Intîi, agitatorii nu s-au dumerit ce-i de făcut. Cum însă oamenii nu se lăsau clintiţi dintr-ale lor, s-au mulţumit cu 44 de familii şi cu 64 ha de pămînt. Şi lucrurile s-au oprit acolo patru ani la şir, adică din 1952 şi pînă în 1956.

CAUTĂRI

Ce facem, fraţilor, noi nu mai creştem? — se mirau din cînd în cînd agitatorii. Doar muncim destul de bine. Grîul nostru dă cu 2-3 saci mai multe boabe la pogon decît al individualilor. Porumbul nostru tot aşa. Dar cînd îi încolţeşti pe cîte unul, numai ce-l auzi: „din Obîrşia Veche nu mă mut", ori: „în Hotar m-am pomenit, acolo stau".

Dar fiecare lacăt are cheia lui. Şi întovărăşiţii au găsit pînă la urmă cheia potrivită. Intr-o bună zi, Crăciun Elena, secretara de partid a pus o întrebare adunării generale:

— Ce-ar fi să lucrăm şi noi după metoda „la tarla"? Am auzit că în raionul Băileşti aşa se duce munca. Nu: adică în raionul Amaradia n-ar prinde?

Şi după ce l-a desluşit pe cel prezent cum vine treaba asta, au pus ca lucru. Au ales tarlaua de la punctul Mirviţa. Dar nu s-au mai sfătuit să strîngă cereri „de la cine-a fi" ca pînă atunci. Agitatorii se duceau acum de-a dreptul la ţăranul care stăpînea pămînt la Mirviţa şi-l întrebau:

— Ei, ce zici, nene Florea, vii în întovărăşire?

— Cum să viu — făcea ţăranul — cînd pămîntul meu e în cutare loc.

— Păi chiar acolo facem întovărăşirea — răspundeau agitatorii.

Iar ţăranul se punea să-şi scrie cererea. La fel au procedat apoi şi cu tarlalele de la Hotarul, Jacul, Obîrşia Veche. Şi uite-aşa au mai luat fiinţă încă 8 întovărăşiri în Negoeşti. Metoda „la tarla" se dovedise bună. Fără schimburi de teren şi cu 176 de noi familii într-un singur an, adică cu de 4 ori mai multe decît în cei patru ani trecuţi — aşa s-a încheiat bilanţul muncii duse în 1956 de negoeşteni.

ÎNCĂ UN PAS ÎNAINTE

N-a trecut prea mult şi înşişi întovărăşiţii au găsit cu cale să-şi unească tarlele, alcătuind în Negoeşti o singură întovărăşire. Că vorba ceea: „decît multe şi mărunte, tot mai bine una mare şi puternică". Cum s-a ajuns aici? Destul de simplu. Mulţi negoeşteni erau acum înscrişi în cîte două, trei, ba chiar şi patru întovărăşiri. Aşa era şi Sandu C. Ilie. Şi cum într-o vreme treburile cîmpului dau buzna peste om, s-a pomenit şi bietul Sandu C. Ilie pus de muncă din patru părţi deodată:

— Hai Ilie, de-ţi plivesţe grîul din Hotar. Ori: Ce faci cu porumbul din Tezlui, mai frate?

— Ie Ilie, încotro s-o fi luat întîi? Că tot al lui era şi grîul din Hotar, şi porumbul din Tezlui.

Toamna s-a văzut că lucrurile nu puteau rămîne cum erau. Cu grîul o scoseseră la capăt bine. Dar porumbul, neprăşit la vreme, a rodit puţin.

Nici n-a fost nevoie de prea multă muncă. Oamenii erau deja convinşi că-i vremea să-şi adune la un loc puterile. Uniţi, puteau vedea la timp de toate muncile, puteau să folosească atelajele mai cu temei, puteau roti culturile. Şi iată-i pe negoeşteni făcînd un mare pas pe drumul spre mai bine. Cinci trupuri s-au unit într-unul. Peste 400 de familii, stăpînind 550 de hectare de pămînt, muncesc cu toţii acum să-şi facă întovărăşirea mai puternică şi mai înfloritoare, iar mai tîrziu, cînd vor mai fi urcat şi alte trepte spre belşug, să facă saltul la gospodăria colectivă.

NICOLAE COMANICI

Munca de cooperativizare sarcină permanentă

Intr-o seară de început de martie, la sediul gospodăriei colective din Drăgăneşti, regiunea Piteşti, era adunare generală. Colectiviştii primeau în gospodărie încă 30 de familii.

N-a fost uşor să-i atragă. Oamenii trăgeau mai mult către cele două întovărăşiri din comună. „Acolo, pămîntul şi vitele rămîn ale noastre — ziceau ei". Apoi mai era ceva ce îngreuna munca. Neînţelegerea problemei de către unii colectivişti care gîndeau: „N-or scade cumva veniturile noastre dacă mai primim şi pe alţii? Dacă vor să fie colectivişti să-şi facă gospodărie aparte". Ei au fost lămuriţi. Munca de atragere în gospodărie a început în plină campanie de pregătiri şi însămînţări de primăvară...

CU 19 ZILE IN URMĂ

Ion Roşu, preşedintele, a înfiripat, aşa pe nepregătite, o şedinţă cu colectiviştii ce se întîmplaseră a fi prin curtea gospodăriei. Se întorsese tocmai de la regiune. După asta au urmat şi alte şedinţe. In toate s-a discutat acelaşi lucru: cum să mărească numărul membrilor gospodăriei. S-au găsit însă colectivişti care să spună:

— Ce să facem mai întîi, să însămînţăm sau să batem pe la porţile oamenilor? Să lăsăm treaba asta pînă după treierat, cînd se dau avansurile sau, mai bine, pînă încolo, spre iarnă, că atunci e timp de stat la taifas.

Colectiviştii ar fi vrut să primească propunerea. Se obişnuiseră aşa. Iarna, cînd nu-i prea înghesuiau treburile stăteau de vorbă cu individualii, cum le spuneau ei la cei din afara gospodăriei şi întovărăşirilor, şi-i îndemnau să li se alăture, iar în restul anului, îi lăsau în pace. Doar dacă trecea vreunul pe la capul tarlalei, îl întrebau:

— Ia zi, cum îţi se pare grîul nostru?

Dacă cel întrebat răspundea că-i mai bun ca al individualilor — ceea ce se întîmplă mai întotdeauna pentru că deosebirea era prea mare — discuţia se sfîrşea. Rar dacă aduceau vorba să intre în colectivă.

Acum însă Ion Roşu ţinea morţiş că procedeul de a atrage oamenii în gospodărie numai iarna e greşit. Muncă în tot timpul, permanentă, asta e cheia succesului. Ca dovadă, scotea nişte ziare subliniate pe alocuri cu creion roşu, şi citea că aşa au procedat cei din Constanţa şi Galaţi, de-s fruntaşi pe ţară.

La îndemnul preşedintelui, au pornit colectiviştii să se „desfăşoare". Stăteau de vorbă cu individualii şi dimineaţa, cînd îşi adăpau vitele, şi-n timpul zilei, dar mai ales seara...

DUPĂ ORELE DE MUNCĂ IN CÎMP...

Colectivista Bibica Militaru, se întoarce obosită în sat. Echipa ei însămînţează mazăre şi mîine trebuie să termine. Toate însămînţările din epoca întîi, plus pregătirea terenului pentru irigarea grădinei şi a orezăriei se termină mîine. Aşa a hotărît adunarea generală. Şi hotărîrea, ce să mai vorbim, e lege. Tot mîine e sorocul împlinirii altei hotărîri. Mai grea ca prima. E vorba despre atragerea în gospodărie a încă 20 de familii. In împlinirea acestei hotărîri are şi Bibica o sarcină. Să alăture colectivei doi vecini de ai săi. Astăzi i-a poftit în cîmp s-o vadă cum lucrează. Au venit amîndoi şi le-a plăcut. Cît cîştigă ştiu mai dinainte că-i are adesea oaspeţi. Vecinii i-au promis că mîine o să dea cererile dar cine ştie dacă nu se răzgîndesc. Parcă numai o dată i-au promis! Aşa că, deşi ostenită tare, se grăbeşte să mai treacă în seara asta pe la ei. Să mai stea de vorbă cu nevestele. Au discutat pînă tîrziu. La plecare vecinii i-au înmînat cererile. Ca să le dea ea. Abia acum ziua de muncă a Bibicăi Militaru se isprăvise.

★

Intr-un loc scriem că se hotărîse atragerea în gospodărie a 20 de membri noi. Intr-alt loc scriem că au fost primiţi 30. Nepotrivirea nu e cauzată de vreo greşeală. Angajamentul fusese depăşit.

Şefă de brigadă la 17 ANI

Acum doi ani despre gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" se dusese vestea pînă la Turnu Severin şi Baia de Aramă, în cealaltă margine a regiunii. Gospodăriei îi crease faimă nu vreo realizare de seamă. Realizări preţioase erau în multe gospodării. Şi nici vreo faptă rea nu se săvîrşise pe acolo. In colectiva „Ilie Pintilie" se petrecuse însă ceva de neînchipuit pentru unii colectivişti. Gheorghe Ana fusese numită şefa brigăzii de cîmp. Că fusese numită o femeie, — treacă, meargă — nu-i prea supăra pe colectivişti... Dar să n-o lungim. Ana Gheorghe avea numai 17 ani şi asta-i supăra. „Auzi să ne conducă o feteşcană abia dacă ştie să-şi şteargă nasul". Urmau aprecieri nu prea măgulitoare la adresa ei. Cînd încerca vreunul să spună că Ana Gheorghe a terminat şcoala de brigadieri cu media 4,20, i se reteza scurt: „Lasă asta, cum să nu ia note mari la şcoală dacă-i copil obişnuit cu învăţătura..."

Lucrurile s-ar fi oprit aici dacă nu s-ar fi găsit prin vecini cîte un mucalit care să-i necăjească pe colectivişti: „Bine, mă, în toată gospodăria nu s-a găsit cineva mai cu cap ca feteşcana ceea". Aşa se face că după un an Ana Gheorghe a fost schimbată din fruntea brigăzii. „Ai muncit bine nimic de zis, i-a spus unul dintre ai lui Calotă, dar nouă ne trebuie alt brigadier. Poate să fie şi o femeie. Dar să fie, cum să spun... Să nu fie o copilă"

...Colectiviştii s-au oprit asupra lui Ion Calotă care făcuse mai demult o şcoală de brigadieri. Astă toamnă l-au schimbat cu Ion Ionescu. La 28 februarie l-au schimbat şi pe acesta. N-aş putea spune că cei doi brigadieri au muncit chiar rău. Dovadă şi recoltele obţinute în medie la hectar într-un an cînd a binuit mana: 1450 kg la grîu, 1566 kg la orz, 2000 kg la porumb. Ei au condus însă mai slab brigada de cum o condusese Ana Gheorghe la 17 ani. Tot unul dintre ai lui Calotă, s-a ridicat în adunarea generală să propună: „Eu zic că tot Ana e bună să conducă brigada". Adunarea generală a aprobat şi Ana Gheorghe e iar brigadieră. Are în brigadă 128 de colectivişti. Toţi o ascultă.

Intr-o dimineaţă, la o săptămînă de la luarea în primire a brigăzii, am găsit-o pe Ana Gheorghe în curtea gospodăriei. Pregătea brigada să iasă la însămînţatul ovăzului. Cînd, la răsărit, mijeau zorile, a spus: „Haidem". Ca la un ordin brigada a pornit spre cîmp să pună în pămînt prima sămînţă din anul acesta. In frunte, în prima căruţă, era Ana Gheorghe, brigadiera socotită pînă atunci... o copilă.

SERA COLECTIVEI

Maşina ne duce cu greu pe drumul hurducănos. La poalele unuia din dealurile atît de des întîlnite în această parte a Ardealului, coborîm din maşină şi o luăm pe o potecă ce duce la clădirile colectivei din Vadul. De departe, zărim ceva nou, ceva neobişnuit: prima seră de legume gata construită şi dată în funcţiune la o gospodărie agricolă colectivă din Regiunea Autonomă Maghiară.

Deşi sutele de răsaduri din această seră vor da azi-mîine prima recoltă de roşii, salată verde şi gulioare, colectiviştii mai urmăresc şi acum cu o curiozitate amestecată cu mîndrie noua lor bază pentru producţia legumicolă. Mulţi dintre ei au lucrat la săpatul şanţurilor pentru conductele de gaz metan care asigură serei căldura necesară. Meseria pretenţioasă a grădinăritului şi-o însuşeşte cu multă rîvnă tînărul colectivist Balogh Albert, ajutat de priceputa Ferenczy Irén. Tînărul ştie de acum cum să ferească plantele gingaşe din seră de orice schimbare bruscă de temperatură, cum şi cînd să le stropească. Pe la seră trece deseori şi preşedintele gospodăriei, tov. Mathe Andraş. El ne povesteşte despre proiectele colectiviştilor pentru construirea unei conducte de apă pînă în apropierea serei, despre pregătirea unui pămînt de bună calitate pentru răsadniţe şi despre multe altele.

Ascultînd cele spuse de preşedinte, însoţitorii mei ing. Paşca Viorel din cadrul Direcţiei Regionale Agricole şi tehnicianul Ollerer de la Agevacoop zîmbesc mulţumiţi. Se gîndesc la greutăţile care au trebuit să fie învinse pînă cînd ideea serelor a devenit o realitate. Căci sera gospodăriei agricole colective „Viaţa Nouă" din satul Vadul este prima, dar nu va fi singura din regiune; foarte curînd va fi terminată cea a colectivei de la Mitreşti, iar în cursul lunilor de toamnă vor începe să producă şi cele construite la gospodăriile colective din Acăţari şi Leordeni.

In aceeaşi zi vizităm şi sera aproape terminată din satul vecin — Mitreşti. Contabilul gospodăriei colective „Flacăra Roşie", care deseori urmăreşte desfăşurarea construcţiei ne spune:

— „Impreună cu membrii consiliului de conducere am făcut un mic calcul. Pe suprafaţa utilă de 326 m.p. a serei noastre vom obţine trei recolte anuale de legume (în majoritate trufandale), recuperînd în 12—18 luni cheltuielile de construcţie. Incălzitul serei cu gaz metan ne va costa foarte puţin. Şi astfel, alături de creşterea vitelor, de culturile de varză şi pepene, serele vor da colectivei noastre zeci şi sute de mii de lei venituri". Contabilul Szabo Ferencz vorbeşte la plural, despre „sere" şi el ştie de ce. Colectiviştii din Mitreni sînt hotărîţi să construiască în anii viitori şi alte „case de sticlă" mari, frumoase şi mai ales rentabile.

GH. EICHNER

PE „LOTUL FESTIVALULUI"

Tinerii ţărani muncitori din comuna Nojorid, raionul Oradea, au început lucrările agricole pe lotul Festivalului.

In fotografie: Constantin Chifor trăgînd primele brazde pe lotul Festivalului.

Primele lucrări de primăvară în stupină

Odată cu încălzirea timpului, principala grijă a stuparului este aceea de a stimula albinele să facă un zbor de curăţire puternică. In acest scop, se recomandă ca în zilele cu soare să se ridice capacul şi împachetajul de iarnă de deasupra podişorului, lăsînd astfel razele soarelui să cadă direct pe podişor. De asemenea se va lărgi urdinişul.

Experienţa apicolă ne arată că familiile care fac de timpuriu acest zbor cresc mai mult puiet, se dezvoltă mai repede şi mai bine decît cele la care acest zbor s-a făcut slab sau a întîrziat. In zilele calde ce urmează după zborul de curăţire, este bine ca stuparul să facă revizia interioară a stupului. Cu această ocazie, constată situaţia proviziilor, puterea familiei şi cantitatea de puiet. Familiilor fără mătci li se dau mătci de la rezervă. Dacă nu există mătci de rezervă, familia se va uni cu o alta cu matcă.

Dacă stuparul nu are faguri cu miere pentru completarea proviziilor, atunci el va turna în fagurii din marginea cuibului miere călduţă, subţiată puţin cu apă, sau sirop gros de zahăr. De obicei, în cuibul unei familii normale trebuie să fie în permanenţă 4—6 kg hrană şi un fagure cu păstură.

Cu ocazia acestei revizii se scot din cuib fagurii goi, neocupaţi de albine, sau cei mucegăiţi. De asemenea, cuibul se strîmtorează pentru menţinerea căldurii la atîţia faguri cît pot ocupa bine albinele, avînd grija să rămînă hrană suficientă în cuib. După strîmtorare, se recomandă să se împacheteze cuibul.

In cazul cînd baza meliferă locală nu oferă suficient cules de întreţinere şi nici nu există posibilitatea de a deplasa stupii la un astfel de cules, se începe hrănirea stimulentă. Această operaţiune se face din 3 în 3 zile prin descăpăcirea de după diafragmă a cîte 1—3 dm.p. de miere din faguri. Dacă nu sînt faguri cu miere pentru descăpăcit, hrănirea stimulentă se va face cu miere subţiată cu apă şi turnată în hrănitor sau cu sirop de zahăr în proporţie de 1 kg zahăr la 1 kg apă. De pildă, se vor da 800 grame miere subţiată sau sirop din 3 în 3 zile. Pe măsură ce se intensifică ouatul mătcii, cuibul se lărgeşte la început cu faguri clădiţi de culoare închisă, apoi cu faguri deschişi la culoare şi cînd timpul s-a încălzit, cu faguri artificiali. Fagurii cu care se lărgeşte cuibul se aşează după ultimul fagure cu puiet, iar împachetajul se menţine atît timp cît există pericolul revenirii timpului rece.

Ing. MIRCEA COPAITICI

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Un sprijin preţios

Cu un om al muncii din agricultură nu poţi sta de vorbă în aceste zile decît însoţindu-l, fie în urma plugului, dacă nu a terminat arăturile mădtoamnă, fie în urma semănătorii, a cultivatorului sau... In orice caz nu poţi sta de vorbă... stînd locului. Timpul nu aşteaptă.

Cu tovarăşul Dumitru Dumitru, directorul gospodăriei agricole de stat Pietroiu, şi mai greu poţi vorbi. Mereu umblă din secţie în secţie, din tarla în tarla. Cînd l-am întîlnit, tocmai pleca în „baltă". Aşa i se spune locului dintre Borcea şi Dunărea propriu-zisă. Discuţia noastră a durat foarte puţin... 2 km parcurşi cu camionul. Şi mîna şoferul ca niciodată. Intîrziase. De aceea convorbirea ce i-am solicitat-o a fost lipsită de protocolul obişnuit şi de amănunte de prisos. Fără să-i mai dau explicaţii, l-am întrebat de-a dreptul:

— Cum sprijiniţi gospodăriile colective din raion să-şi îndeplinească angajamentul luat ca răspuns la apelul colectiviştilor din Făcăeni?

— In 2 feluri. Mai întîi prin exemplul nostru. Anul trecut, semănînd porumb hibrid, am scos, în medie, la hectar, 2300 de kg boabe pe o suprafaţă de o mie de hectare. Urmîndu-ne pilda, toate gospodăriile colective de pe malul Borcei însămînţează în primăvara aceasta doar porumb hibrid. Acum vom însămînţa cu porumb o suprafaţă de 2 ori mai mare ca cea din 1956. Pînă în prezent (sîmbătă 16 martie — n. n.) am transportat pe terenul destinat culturii porumbului 5 vagoane de îngrăşăminte chimice şi 20 de mraniţă. De luni vom folosi zilnic pentru transportul îngrăşămintelor 5 remorci, 50 de care şi 4 camioane. Pompele şi motoarele necesare pentru irigarea a 350 ha de porumb au fost reparate. Pregătirile noastre pentru însămînţarea porumbului au fost întrutotul imitate de gospodăriile agricole colective din comunele Pietroiu şi Gildău.

Directorul vorbea din ce în ce mai repede pentru a-mi da să înţeleg că n-are timp. De altfel, camionul se şi oprise la capul drumului ce apuca spre „baltă".

— Incă ceva, l-am rugat. Spuneaţi că sprijinul e de două feluri. Mi-aţi vorbit numai de unul... Directorul a zîmbit.

— Vrei să ştii de ce mă duc în baltă? Să trimit 80 de tone sămînţă de porumb hibrid gospodăriilor colective din raionul Băneasa. Gospodăriilor din Pietroiu, Gildău şi altora care-s mai aproape le-am dat deja sămînţă.

— Incă o întrebare. Ultima. (Precizarea am făcut-o pentru şofer care de asemenea manifesta semne de nerăbdare) **Ajutaţi şi întovărăşirile? Aici directorul nu s-a mai arătat grăbit.**

— Avem o fină. Da, o fină. Aşa numim întovărăşirea „Pandurii lui Tudor". A luat fiinţă de curînd prin munca tehnicienilor şi agronomilor din gospodăria noastră. Erau printre ţărani unii ca fraţii Panţu, plugari pricepuţi, nimic de zis, care n-au vrut să intre în întovărăşire dacă n-o ia gospodăria sub oblăduirea ei. Cică la porumb numai noi, gospodăria, i-am întrecut. Le-am făcut pe voie. Vă închipuiţi că — dacă ne e fină — trebuie s-o ajutăm cu seminţe, cu îngrăşăminte, cu maşini şi cu îndrumări agrotehnice. Acum, nu că vrem să ne lăudăm, dar vom ajuta-o să iasă biruitoare din întrecere...

Cînd ne-am despărţit, tovarăşul Dumitru a ţinut să adauge: „Ii cunosc pe cei din Făcăeni şi ştiu că nu-i uşor să-i întreci". Directorul, deşi prins cu multe treburi, tot se mai gîndea cum să facă pentru ca întovărăşirea „Pandurii lui Tudor" să fie în fruntea întrecerii.

Intovărăşiţii din raionul Brăila vor semăna porumb hibrid

Răspunzînd chemării colectiviştilor din Făcăeni, întovărăşiţii din satul Mărtăceşti, raionul Brăila, au luat hotărîrea de a însămînţa cu porumb în această primăvară o suprafaţă de 83 ha, faţă de 60 ha cît au avut însămînţat în anul trecut, şi de a obţine în medie, la hectar, 2.500 kg porumb boabe. Intovărăşiţii vor lucra în comun întreaga suprafaţă, din care au arat pînă în prezent peste 20 de hectare. In scopul obţinerii unei recolte cît mai bune ei şi-au procurat prin schimb de la gospodăria agricolă de stat Romanu o cantitate de 1.400 kg porumb hibrid, pe care îl vor însămînţa pe o parte din suprafaţa destinată acestei culturi.

★

Şi membrii gospodăriei agricole colective „Pămînt Desţelenit" din comuna Măxineni au luat prin schimb de la gospodăria agricolă de stat Măxineni 2000 kg de porumb hibrid, pe care îl vor folosi la însămînţări. Ei şi-au propus ca de pe cele 58 de hectare pe care le vor însămînţa în acest an cu porumb să obţină în medie 3000 kg de porumb boabe la hectar.

TASLAOANU VASILICA
corespondent

Şi ei vor obţine recolte sporite de porumb

După ce a apărut în „Agricultura Nouă" apelul colectiviştilor din Făcăeni, am discutat adesea cu membrii gospodăriei agricole colective „Zorile vieţii noi" despre posibilităţile pe care le au pentru sporirea producţiei de porumb. In urma discuţiilor purtate ei au hotărît să aplice la această cultură toate metodele agrotehnice menite să le aducă sporuri cît mai mari de recoltă la hectar. Pe o parte din suprafaţa rezervată acestei culturi vor cultiva porumb hibrid, obţinut prin încrucişarea soiurilor Hinganese şi Portocaliu de Tg. Frumos. De pe această suprafaţă colectiviştii vor să obţină cîte 3.100 kg boabe la ha iar pe restul suprafeţei pe care vor cultiva porumb din soiul Portocaliu de Tg. Frumos, se vor strădui să obţină cîte 2000 kg porumb boabe la hectar.

Terenul destinat culturii porumbului a fost arat încă de cu toamnă, aşa că acum, înainte de însămînţare, colectiviştii îl vor lucra numai cu cultivatorul şi îl vor grapa. Intreaga suprafaţă va fi însămînţată cu maşina în rînduri drepte. La timpul potrivit ei vor executa trei praşile cu prăşitoarea, şi vor face şi polenizarea artificială suplimentară. Lucrînd astfel, membrii gospodăriei agricole colective „Zorile vieţii noi" din Cîndeşti, vor obţine producţiile de porumb pe care le-au planificat.

MIHAI CHIRILOIU
tehnician agronom în comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi

Din practica folosirii îngrăşămintelor în agricultura raionului SALONTA

Asigurarea producţiei agricole-marfă în cantităţi corespunzătoare cerinţelor mereu crescînde pune în faţa oamenilor muncii din agricultură sarcina importantă de a spori producţia la unitatea de suprafaţă şi de a ridica necontenit productivitatea muncii. In această privinţă o deosebită importanţă are asigurarea condiţiilor optime pentru ridicarea şi menţinerea fertilităţii solului.

In scopul obţinerii unor recolte îmbelşugate, ţărănimea muncitoare din raionul Salonta, regiunea Oradea, a dat în ultimii ani o importanţă tot mai mare folosirii îngrăşămintelor agricole.

Gunoiul de grajd, a fost totdeauna un îngrăşămînt apreciat şi folosit în agricultura acestui raion. In ultimii ani însă utilizarea lui se face pe scară mai largă. Anul trecut de pildă, s-a îngrăşat cu gunoi de grajd 16 la sută din suprafaţa arabilă din cuprinsul raionului, faţă de 13 la sută în anul 1953.

Paralel cu aceasta, s-a îmbunătăţit şi modul de folosire a gunoiului de grajd. Datorită acestui fapt în raion s-au obţinut recolte de peste 2000 kg la ha la grîul de toamnă (2300 kg la ha la gospodăria colectivă din Arpăşel, 3600 kg la ha la gospodăria de stat Salonta) de peste 7000 kg la ha la porumb (7800 kg la ha la întovărăşirea agricolă din Arpăşel, 13.700 kg la ha la gospodăria colectivă din Mădărăş), de 42.000 kg sfeclă de zahăr la ha, de 2100 kg floarea-soarelui la ha etc.

Cu gunoiul de grajd produs în raionul nostru nu se poate îngrăşa, decît o parte din suprafaţa arabilă existentă. De aceea este necesar ca terenul exploataţiei agricole să se împartă în parcele care vor fi îngrăşate pe rînd.

Tehnica îngrăşării terenului cu gunoi de grajd trebuie respectată, acesta administrîndu-se în primul rînd la culturile de primăvară (plantelor tehnice) sub arătura de toamnă. Greşit procedează acei ţărani muncitori (în special cei din comunele Cefa, Sînnicolau, Ianosda) care lasă bălegarul pe cîmp mai multe zile în grămezi mici sau îl împrăştie sub arătura de însămînţare în stare nedescompusă (păios).

Compostul, excrementele de păsări, fecalele, mustul de bălegar sînt îngrăşăminte încă neutilizate, neintroduse în practica agricolă a raionului Salonta, irosindu-se astfel cantităţi însemnate din cele mai valoroase îngrăşăminte pentru plantele de cultură.

Utilizarea tot mai intensă a terenurilor agricole a pus şi problema folosirii îngrăşămintelor chimice. Ingrăşămintele minerale cu baza de azot, fosfor, potasiu, au început să fie cunoscute de agricultorii din raion abia în anii 1952-1953 cînd le-au fost puse la dispoziţie de către întreprinderile contractante a diverselor culturi tehnice. Din acel an îngrăşămintele chimice s-au folosit în cantităţi tot mai mari în raionul Salonta. Astfel în anul 1954 s-au folosit 33 tone de îngrăşăminte chimice, în anul 1955 circa 247 tone, iar în 1956 circa 1364 tone.

Pentru anul 1957 cerinţele de îngrăşăminte chimice s-au dublat.

Cantitatea cea mai mare de îngrăşăminte chimice se foloseşte în gospodăriile colective.

Peste tot unde s-au aplicat singure sau combinate cu îngrăşăminte organice, îngrăşămintele chimice au dat mari sporuri de recoltă.

La gospodăria agricolă colectivă din Bicaciu, urmărindu-se în anul 1956 eficacitatea îngrăşămintelor chimice la porumb s-au obţinut următoarele rezultate:

1. Pe parcela neîngrăşată (martor) s-au obţinut 1841 kg/ha
2. Pe parcela îngrăşată cu azot şi fosfor s-au obţinut 2438 kg/ha
3. Pe parcela îngrăşată cu azot şi potasiu s-au obţinut 2497 kg/ha
4. Pe parcela îngrăşată cu potasiu şi fosfor s-au obţinut 2290 kg/ha
5. Pe parcela îngrăşată cu azot, fosfor şi potasiu s-au obţinut 3969 kg/ha

La hectar îngrăşămintele chimice s-au administrat în următoarele cantităţi: azotat de amoniu 80 kg, superfosfat 160 kg iar kainita 60 kg. Imprăştierea s-a făcut într-o singură fază, la praşila a doua.

După cum se vede din datele de mai sus, cele mai bune rezultate le-a dat îngrăşămîntul complex cu azot, fosfor şi potasiu, dar rezultate bune s-au obţinut şi pe parcelele unde s-au administrat combinaţiile azot şi fosfor sau azot şi potasiu.

Rezultate şi mai frumoase s-au obţinut cînd îngrăşămintele chimice s-au administrat culturilor ce fuseseră îngrăşate cu gunoi de grajd sub arătura adîncă de toamnă. La gospodăria colectivă din Mădărăş de pildă, administrîndu-se în anul 1955 pe o parcelă de 6 hectare, 60 tone bălegar plus 100 kg superfosfat la ha în arătura de toamnă, iar primăvara în trei faze 200 kg la ha azotat de amoniu, 300 kg la ha superfosfat şi 80 kg la ha kainită şi aplicîndu-se şi o agrotehnică superioară, s-au obţinut la cultura de porumb o producţie medie de 13.700 kg la ha.

S-a încercat şi efectul îngrăşării extraradiculare cu săruri de potasiu în disoluţie de 20 la sută (la G.A.C. Mădăraş s-a obţinut un spor de producţie la sfeclă de zahăr de 15 la sută).

In general rezultate bune s-au obţinut în toate cazurile cînd s-au respectat măsurile specifice condiţiilor locale. Ingrăşarea de bază (cu bălegar în arătura de toamnă) combinată cu îngrăşarea suplimentară în timpul vegetaţiei a dat cele mai bune rezultate.

In urma experienţelor făcute şi a rezultatelor obţinute în cultura mare, se pot face unele recomandări cu privire la folosirea îngrăşămintelor în raionul Salonta şi în alte raioane cu condiţii asemănătoare.

AZOTUL se poate utiliza sub formă de azotat de amoniu în cantitate de 80—120 kg la ha şi nitroamoncalcar în cantităţi duble faţă de azotatul de amoniu. Se va administra în aceleaşi proporţii la toate culturile, în primăvară, într-o singură fază (după însămînţare — la culturile de primăvară sau după ce porneşte vegetaţia — la culturile de toamnă) şi în 2-3 faze (după fiecare praşilă sau după răsărire şi cînd dă spicul în burduf) la cereale.

FOSFORUL se administrează sub forma de superfosfat în arătură de toamnă, iar ca îngrăşămînt suplimentar la culturile de toamnă în februarie (pe pămîntul îngheţat încă) şi la culturile de primăvară, odată cu însămînţarea. In primăvară poate fi dat într-o singură fază (la însămînţare) sau în două faze (la însămînţare şi după trei săptămîni de la prima îngrăşare). Toamna se va da 150-200 kg la ha, iar primăvara 120-150 kg la ha, mărindu-se cantitatea pînă la 300 kg la ha pentru culturile tehnice.

KALIUL (POTASIUL) se administrează sub formă de kainită. Acest îngrăşămînt se va aplica numai la culturile rădăcinoase (cartofi) sau la plante tehnice (floarea-soarelui, sfeclă de zahăr) în cantitate de 60-100 kg la ha. Timpul cînd se încorporează în sol este identic cu acela în care se încorporează şi îngrăşămintele fosfatice.

Trebuie combătută tendinţa agricultorilor de a folosi numai îngrăşăminte azotoase singure. Ele trebuie date în complex cu îngrăşămintele fosfatice şi în unele cazuri cu cele potasice, avîndu-se în vedere ca administrarea lor să se facă numai în cantităţile recomandate pentru fiecare cultură în parte. In caz contrariu, în loc să folosească, îngrăşămintele pot dăuna culturii respective.

Trebuie de asemenea respectat cu stricteţe timpul de administrare indicat.

Raionul Salonta are numeroase terenuri acide ceea ce face necesară utilizarea în mare măsură a amendamentelor de calciu. Cu succes se poate administra pe toate solurile spuma de var în cantitate de 5-10.000 kg la ha. In terenurile podzolice se poate utiliza varul în cantitate de 2-3000 kg la ha, iar în terenurile sărăturoase gipsul, în cantitate de 3-5000 kg la ha.

Luptînd pentru o mai bună folosire a îngrăşămintelor naturale şi chimice şi în cantităţi tot mai mari, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Salonta vor obţine an de an recolte îmbelşugate şi sigure.

Ing. C. SLONOVSCHI
Ing. S. M. LEO

O nouă propunere de mare însemnătate a Uniunii Sovietice în problema dezarmării

La 18 martie a.c. au început la Londra lucrările subcomitetului Organizației Națiunilor Unite pentru dezarmare. După cum se știe, din acest subcomitet fac parte reprezentanți ai Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Angliei, Franței și Canadei.

Guvernul Uniunii Sovietice, dornic să contribuie la încetarea cursei înarmărilor și la întărirea cauzei păcii, și-a exprimat în repetate rînduri hotărîrea de a face tot ce-i stă în putință pentru ca lucrările subcomitetului O.N.U. să fie încununate de succes. Ținînd seama de dorința fierbinte a omenirii ca problema dezarmării să fie rezolvată cu succes, V. A. Zorin, reprezentantul Uniunii Sovietice în subcomitetul O.N.U. a prezentat la 18 martie o nouă propunere constructivă a Uniunii Sovietice în această problemă de mare importanță pentru cauza păcii. Noua propunere a Uniunii Sovietice completează și îmbogățește propunerile guvernului sovietic din 1955 și 1956 cu privire la reducerea forțelor armate și a armamentelor și la interzicerea armelor atomică și cu hidrogen.

Propunerea Uniunii Sovietice prevede în primul rînd încheierea unui acord internațional cu privire la reducerea armamentelor și forțelor armate și interzicerea armelor atomică și cu hidrogen. Un asemenea acord internațional ar constitui baza tuturor măsurilor practice care se vor lua în problema dezarmării.

Desigur, propunerea Uniunii Sovietice ține seama de faptul că problema dezarmării este o problemă complicată, care nu poate fi rezolvată decît în mod treptat. În consecință, propunerea Uniunii Sovietice prevede două etape pentru rezolvarea problemei dezarmării, — prima prevăzînd măsurile ce vor fi luate în anii 1957-58, și a doua în anul 1959.

În prima etapă, adică în cursul anilor 1957-58, cele cinci mari puteri nu-și vor mai mări forțele armate și cantitățile de armament de care dispun față de situația existentă la 31 decembrie 1956. Marile puteri vor reduce pînă la sfîrșitul anului 1958 forțele lor armate, astfel că Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii și China vor ține sub arme fiecare cîte 2,5 milioane oameni, iar Marea Britanie și Franța cîte 750.000 oameni. Vor fi luate primele măsuri pentru scoaterea din uz a armelor de exterminare în masă (atomică, cu hidrogen și arma rachetă). Statele care dispun de aceste arme se obligă să nu le folosească și vor hotărî să nu instaleze în afara frontierelor lor unități prevăzute cu aceste arme. Deosebit de importante sînt și prevederile după care toate statele și îndeosebi cele patru mari puteri (U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța), vor trece la desființarea bazelor lor militare de pe teritoriile străine și-și vor reduce forțele lor armate staționate pe teritoriul Germaniei și al altor țări europene.

În cea de-a doua etapă (1959), propunerea sovietică prevede ca marile puteri să-și reducă în continuare forțele armate. Producția armei atomice și cu hidrogen va fi cu desăvîrșire interzisă. Marile puteri vor scoate arma atomică și cu hidrogen din armamentul lor, lichidează bazele militare de pe teritoriul statelor străine, reduc în continuare trupele lor staționate pe teritoriul Germaniei și al altor state europene. Fondurile care rezultă din reducerea cheltuielilor pentru forțele armate vor fi folosite în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru sprijinirea țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic.

După cum se știe, problema controlului a fost chestiunea cea mai mult discutată la conferințele internaționale convocate în problema dezarmării. Noua propunere sovietică prevede folosirea celor mai diferite forme de control pentru supravegherea măsurilor ce se vor lua în vederea dezarmării: crearea unui organ internațional de control cu împuterniciri oficiale, înființarea unor posturi de control la marile porturi, noduri de cale ferată, aerodroame, autostrăzi etc., fotografierea din avion a unui teritoriu situat la 800 km est și vest de regiunile în care staționează principalele forțe armate ale blocului Atlanticului de Nord și ale țărilor participante la tratatul de la Varșovia.

Un capitol special al propunerii sovietice prevede ca în Europa să se creeze o zonă unde nivelul armamentelor va fi limitat și inspectat. Această zonă ar cuprinde cele două părți ale Germaniei și statele învecinate cu acestea. O inspecție comună ar supraveghea nivelul forțelor armate și al armamentelor în această zonă.

Noua propunere a Uniunii Sovietice în problema dezarmării are și va avea un răsunet uriaș în rîndul popoarelor iubitoare de pace de pe întreg globul pămîntesc. Acum, opinia publică mondială așteaptă ca puterile occidentale să răspundă în mod pozitiv la străduința Uniunii Sovietice, popoarele așteaptă ca puterile occidentale să vină deasemenea cu propuneri concrete în problema dezarmării și să-nceteze politica lor de a tărăgăna rezolvarea acestei probleme de mare importanță pentru cauza păcii.

Un eveniment important în viața internațională

O delegație guvernamentală a R. P. Ungare a sosit la Moscova

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS Locuitorii orașului Moscova au întîmpinat cu o deosebită căldură delegația guvernamentală a Republicii Populare Ungare, care a sosit în capitala Uniunii Sovietice în dimineața zilei de 20 martie.

Din delegație fac parte: János Kádár, președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, István Dobi, președintele Prezidiului Republicii Populare Ungare, Antal Apró, ministrul Industriei, Imre Horváth, ministrul Afacerilor Externe, Gyula Kállai, ministrul Culturii și Învățămîntului, Károly Kiss, secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Géza Révesz, ministrul Apărării, János Boldoczki, ambasadorul Ungariei în U.R.S.S., experți și consilieri.

Pe aeroportul Vnukovo oaspeții ungari au fost întîmpinați de N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. A. Suslov, K. E. Voroșilov, G. K. Jukov, M. A. Iasnov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., miniștri ai U.R.S.S. și alte persoane oficiale.

În cinstea delegației guvernamentale a Ungariei pe aeroport a fost aliniată o gardă de onoare; au fost intonate imnurile de stat ale Republicii Populare Ungare și Uniunii Sovietice.

Oaspeții au fost salutați de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. A răspuns János Kádár, șeful guvernului ungar.

Noul club al colhozului „Ucraina Sovietică" din regiunea Stalin, R.S.S. Ucraineană.

Din agricultura Uniunii Sovietice

Printre cultivatorii de porumb din ținutul Stavropol

Colhozul „Hrușciov" din ținutul Stavropol, unde am poposit în aceste zile de început de primăvară, ocupă de trei ani la rînd un loc de frunte în ținut în ceea ce privește recoltele de porumb. În anul 1955 s-au obținut aici pe o suprafață de 640 hectare în mijlociu cîte 4.700 kg. de porumb la hectar, iar în anul 1956 — cîte 6.400 kg. la ha. pe o suprafață de 930 hectare.

— După cum se știe, — ne spune președintele, — metodele de ridicare a recoltei la hectar a culturilor de porumb sînt multe la număr. Eu am să vă vorbesc însă mai amănunțit numai despre una din ele. Așa cum a arătat experiența colhozului nostru, în fiecare gospodărie trebuie să se însămînțeze nu un singur hibrid, ci doi-trei, cu însușiri economico-biologice diferite, mai cu seamă în ceea ce privește durata perioadei de vegetație.

Însămînțarea mai multor hibrizi în fiecare gospodărie este de asemenea necesară și pentru faptul că fiecare din ei rezistă în chip felurit la temperaturile scăzute din timpul primăverii.

În primăvara asta, de pildă, pe lîngă hibridul „VIR-42", colhozul va însămînța și hibrizii „Odesski-1" și „VIR-50", mai rezistenți la temperaturile scăzute din timpul primăverii.

Pămînturile colhozului „Hrușciov" se află într-o zonă cu umiditate nestabilă și de aceea aici se aplică un asemenea sistem de măsuri agrotehnice care să ducă înainte de toate la o suficientă acumulare de umezeală în sol și la un consum rațional al umezelei. De regulă pentru culturile de porumb se rezervă loturi arate din toamnă timpuriu, în august sau în prima jumătate a lui septembrie. Înainte de însămînțare ogorul este lucrat de două ori cu cultivatorul, prima oară odată cu însămînțarea păioaselor timpurii, a doua oară în preajma însămînțării porumbului, între aceste lucrări fiind un interval cam de 15-18 zile. Practica arată că e bine ca lucrările cu cultivatorul să se facă la adîncimi diferite: prima la adîncimea de 10-12 cm., iar a doua la adîncimea la care se pun semințele.

Proporțiile recoltei de porumb sînt influențate în mare parte și de introducerea de îngrășăminte organice. Astfel, în brigada a patra, care a introdus la arătura adîncă de toamnă cîte 10 tone de gunoi de grajd la hectar, s-au obținut anul trecut cîte 6.500 kg. masă verde de porumb la hectar. Colhoznicele din echipa Mariei Loșak, care au introdus în timpul aratului de toamnă cîte 12 tone de gunoi de grajd la hectar, au obținut o recoltă de porumb de 7.200 kg. la hectar.

Experiențele făcute de cultivatorii de porumb fruntași din colhoz au arătat că cea mai economică metodă de aplicare a îngrășămintelor la culturile de porumb constă în introducerea îngrășămintelor în doze mici în cuiburi în timpul însămînțării. De trei ani încoace colhoznicii din brigada întîia introduc odată cu semințele un amestec de superfosfat (20 kg. la hectar) și gunoi putrezit uscat (50 kg. la hectar). Introducînd cîte 3-4 grame din acest amestec în fiecare cuib, ei obțin un spor de recoltă de 250-300 kg. la hectar. Împrăștierea unor doze mai mari de superfosfat (150-200 kg. la hectar) în timpul lucrărilor făcute cu cultivatorul sau în timpul aratului a dat cam același spor de recoltă.

— Pentru a obține o recoltă mare, — spune în încheiere președintele colhozului, trebuie puse în acțiune toate rezervele. Ceea ce și facem noi.

I. SEMIONOV

NOTE

Greva fermierilor

De cîteva săptămîni proprietarii fermelor de lapte din statele New-York, New-Jersey și din partea răsăriteană a statului Pensylvania S.U.A. sînt în grevă. Ei cer de la monopolurile care se ocupă cu prelucrarea și vînzarea laptelui să le dea prețuri mai bune în urma creșterii necontenite a scumpetei.

Ziarele americane, care dau fel de fel de amănunte senzaționale despre această grevă, au trecut de la bun început de partea monopolurilor, căutînd să-i pună într-o lumină cît mai proastă pe greviști.

Lucrurile au ajuns pînă acolo încît s-a sezisat și F.B.I.-ul (Biroul Federal de Investigații), care a ordonat o anchetă.

La rîndul său, ministrul agriculturii, Benson, s-a văzut nevoit să le promită fermierilor că va examina revendicările lor. Dar organizația fermierilor, „Dairy Farmers of America", a declarat în mod public că se îndoiește ca intervenția ministrului să poată fi de vreun folos.

Știu ei oamenii ce știu și de aceea înclină să creadă că în chestiunea laptelui tot monopolurile au să se aleagă pînă la urmă cu frișca, iar ministrul agriculturii n-o să facă... nici o brînză.

Cheltuieli mai „urgente"

Așa cum arată ziarele americane, eroziunea solului ia de la o vreme în Statele Unite proporțiile unei catastrofe naționale. După cum se știe, din pricina eroziunii solului au devenit sterpe în această țară milioane de hectare de pămînturi arabile. Fenomenul acesta a devenit acum deosebit de îngrijorător, căci în urma mai multor ani de secetă sînt amenințate de eroziune alte circa 12 milioane hectare de pămînt. Sînt lovite mai cu seamă statele Colorado, Kansas, New-Mexico, Oklahoma și Texas. Aici pămîntul a și devenit în mare parte un pustiu neroditor.

În regiunile lovite de secetă a scăzut mult recolta la hectar la culturile agricole. În statul Kansas, de pildă, recolta de grîu a scăzut în anul 1956 aproape de două ori. Scad de asemenea și recoltele culturilor furajere, din care pricină se împuținează și șeptelul. Astfel, în districtul San-Angelo (Texas) numărul oilor a scăzut mai mult de jumătate.

Firește că toate aceste calamități aduc pagube uriașe micilor fermieri, pagube care se evaluează, așa cum arată ziarele, la miliarde de dolari.

Proporțiile catastrofei au făcut să se alarmeze cercurile conducătoare ale țării. Însuși președintele Eisenhower a vizitat la începutul acestui an regiunile lovite de secetă și a propus o alocație de 78 milioane de dolari pentru ajutorarea fermierilor sinistrați. Suma aceasta însă este cu totul neîndestulătoare pentru a acoperi nevoile celor păgubiți.

După cum vedem, în cazul de față guvernul american nu se arată prea darnic. El își manifestă însă din plin dărnicia în cu totul altă direcție, investind, sub presiunea marilor monopoluri, sume uriașe pentru cheltuielile legate de înarmare...

„Semifinalele" Cupei ziarului Agricultura Nouă

Într-unul din numerele noastre trecute v-am prezentat cîțiva dintre „candidații" la CUPĂ și la premiile oferite de către ziarul nostru consiliilor raionale fruntașe, celor mai harnici activiști obștești de la sate etc. Zilele acestea au mai intrat însă în... „semifinale" și alți concurenți. Foarte apropiată, data „finalelor" ne va da prilejul să-i cunoaștem și, bineînțeles, să-i felicităm pe învingători. Pînă atunci să-i prezentăm și pe noii candidați la CUPĂ și la premiile oferite de ziarul nostru.

Să dăm, mai întîi, „cuvîntul" consiliilor regionale sportive ale asociației **RECOLTA** care, cu ajutorul direct al comisiilor regionale de organizare a **SPARTACHIADEI** au mobilizat cel mai mare număr de tineri și tinere. Cifrele sînt destul de elocvente dar... nu în întregime pentru că, după cum se știe, regulamentul **CUPEI** prevede că numărul participanților va fi raportat la numărul de locuitori din fiecare regiune. Un prim „clasament" pe regiuni (care nu ține cont de această prevedere) ar fi următorul:

1. regiunea **BUCUREȘTI**: 204.284 participanți (pe probe).
2. regiunea **PITEȘTI**: 147.517 participanți (pe probe).
3. regiunea **ORADEA**: 125.151 participanți (pe probe).
4. regiunea **PLOEȘTI**: 101.151 participanți (pe probe).
5. regiunea **AUTONOMĂ MAGHIARĂ**: 96.954 participanți (pe probe).

Sînt doar cîțiva dintre „semifinaliști". Cine va fi cîștigătorul **CUPEI**? Iată o întrebare al cărei răspuns îl vom avea în foarte scurt timp. În cealaltă întrecere, rezervată... consiliilor raionale sportive ale asociației **RECOLTA**, lupta pentru un loc cît mai bun în... finală este tot atît de dîrză. Cele mai multe dintre regiuni și-au și... desemnat „concurenții". Astfel în regiunea **BACĂU**, raionul fruntaș este **PIATRA NEAMȚ** (20.938 participări), în regiunea **BUCUREȘTI**, raionul **URZICENI** (17.911), în regiunea **IAȘI**, raionul **BÎRLAD** (13.125), în regiunea **ORADEA**, raionul **ȘIMLEU** (39.975).

Dintre instructorii sportivi obștești care au muncit cu rezultate din cele mai frumoase în organizarea și desfășurarea primei etape a **SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI** putem remarca pînă acum pe: **TOADER DUMITRU** (regiunea București), **MAN ȘTEFAN** (regiunea Oradea), **MARIN DUMITRESCU** (regiunea Pitești), **MIKLOS ADALBERTH** (regiunea Stalin), **IOSIF MERDORF** (regiunea Timișoara), **IOSIF FERENCZI** (Regiunea Autonomă Maghiară), **POPA FLORIAN** (oraș București).

Majoritatea regiunilor și-au anunțat și reprezentații în întrecerea celor mai bune colective sportive **RECOLTA**. Iată cîteva dintre aceste colective sportive: **POPEȘTI-LEORDENI** (oraș București) 802 participanți, **GILIUTA** (Regiunea Autonomă Maghiară) 677 participanți, **G.A.S. GIARMATA** (regiunea Timișoara) 512 participanți, **G.A.S. ȘERCAIA** (regiunea Stalin) 1.075 participanți, **SMT CRICOV** (regiunea Ploești) 925 participanți,

★

Vechiul proverb popular spune că „toamna se numără bobocii"... Uneori se numără însă și... primăvara. Peste cîteva zile coloanele ziarului nostru vor putea să adăpostească numele cîștigătorilor în frumoasa întrecere inițiată cu prilejul ediției de iarnă a **SPARTACHIADEI TINERETULUI**. Va fi un nou prilej de a-i saluta călduros pe cei care, prin munca lor, prin dragostea și hărnicia pe care au dovedit-o, au contribuit la dezvoltarea sportului în satele și comunele patriei noastre.

INFORMAȚII PRONOSPORT

Iată cum arată programul concursului Pronosport nr. 12, etapa din 24 martie 1957:

I. Progresul București — Makedonikos Salonic.
II. Florentina — Roma (campionatul italian, categoria A)
III. Lazio — Napoli (campionatul italian, categoria A.)
IV. Spal — Bologna (campionatul italian, categoria A.)
V. Udinese — Milan (campionatul italian, categoria A.)
VI. — Triestina — Genoa (campionatul italian, categoria A.)
VII. Padova — Palermo (campionatul italian, categoria A.)
VIII. Internazionale — Torino (campionatul italian, categoria A).
IX. Verona — Alessandria (campionatul italian, categoria B.)
X. Bari — Catania (campionatul italian categoria B.)
XI. Bordeaux — Troyes (campionatul francez, categoria B.)
XII. — Sport Atletic Paris — Lille (campionatul francez, categoria B.)

MECIURI REZERVA

A. Juventus — Atalanta (campionatul italian, categoria A.)
B. Sampdoria — Lanerossi (campionatul italian, categoria A.)

Călătorind pe pămîntul Uniunii Sovietice (VII)

LA POALELE CAUCAZULUI

Pe drept cuvînt Bacu a fost denumit orașul petrolului, iar Azerbaidjanul țara „aurului negru". Pe orice drum și din orice parte te-ai îndrepta spre orașul acesta, pretutindeni te întîmpină o pădure de sonde, în cel mai propriu sens al cuvîntului. E un fel de brîu al petrolului care înconjoară orașul din toate părțile, pe uscat, ca și pe apă. „Aurul negru" se extrage nu numai din măruntaiele dealurilor și cîmpiilor din apropiere, dar și din fundul mării Caspice. Pe întinsul apelor, sute și sute de sonde, adevărate „insule de oțel", își înalță turlele zvelte spre bolta cerului.

Petrolul e bogăția cea mai de preț a Azerbaidjanului. Din pămîntul republicii se extrag anual milioane de tone de „aur negru" care e trimis prin conducte și vagoane cisterne spre centrele industriale ale Uniunii Sovietice.

Azerbaidjenii se mîndresc nu numai cu realizările impresionante ale industriei, dar și cu succesele agriculturii lor. Călătorul care străbate regiunile de sud ale republicii rămîne tot atît de impresionat și de întinderea pe care a luat-o aici cultura bumbacului. Pămîntul de prin aceste locuri s-a dovedit foarte darnic cu această cultură. Mai bine zis, a fost silit să fie darnic. Mii de hectare de stepă săracă, aridă, dornică de apă, au fost transformate, în anii puterii sovietice, în pămînt roditor pe care crește bumbac cu firul subțire și trainic. Regiuni întregi au fost împînzite de o rețea de canale de irigație, au fost create lacuri și mări artificiale pentru a asigura apa necesară acestei plante atît de pretențioasă și dornică de căldură și umezeală. A fost format, în anii puterii sovietice, un număr impresionant de specialiști pentru cultura bumbacului și pentru toate ramurile agriculturii, au fost create noi soiuri, statul a pus la îndemîna cultivatorilor mașini dintre cele mai moderne pentru a asigura o mecanizare largă lucrărilor cerute de bumbac. Astăzi Azerbaidjanul cultivă cu bumbac o suprafață de 200 de ori mai mare și dă o producție ce depășește de 350 de ori producția de dinainte de revoluție.

În partea de răsărit a republicii se află zona plantelor subtropicale, iar în nord cea a livezilor. Spre aceste locuri ne-am îndreptat într-una din zile...

★

Satul Amsar din raionul Kuba e situat foarte aproape de poalele Caucazului, într-o regiune deosebit de pitorească. Pornim din Bacu spre nord, pe șoseaua ce întretaie peninsula Apșeron, străjuită în dreapta de apele mării Caspice și în stînga de culmile munților, și mergem cîteva ceasuri bune de drum, timp în care putem admira în voie albastrul mării și frumusețea aspră a înălțimilor. Trecem prin cîteva localități ce-și au casele presărate în plină cîmpie, lăsăm în urmă orășelul Kizil Burun și cotim apoi pe un drum ce se cațără sau ocolește cîteva coame de deal și iată-ne în plină „împărăție" a livezilor. Încă puțin și de după un dîmb umbrit de pomi, în fața privirilor ne apare satul răsfirat de-a-lungul unei vîlcele.

Sediul colhozului se află chiar în mijlocul satului, într-o curte largă, rînduită gospodărește. E un colhoz puternic și bogat, cu oameni veseli și deosebit de ospitalieri. Ne primesc cu bucurie și se arată gata să ne povestească despre munca și viața lor.

—Ce să vă spun mai întîi?, ne întreabă președintele colhozului, un om mărunt, cu fața brună și mișcări vioaie. Colhozul nostru are aproape 25 de ani de viață și în răstimpul acesta s-au petrecut desigur multe fapte care se cer povestite.

Din cuvintele președintelui se înfiripă aevea imaginea satului de odinioară. Sat de oameni necăjiți, înglodați în nevoi. Căsuțe sărace, zidite din lut, împrejmuite cu garduri înalte de asemenea din lut și fără ferestre la stradă.

Jur împrejurul satului se întindeau dealurile pline de livezi. În trecut, toate bogățiile și toate frumusețile acestor locuri se aflau în mîinile a șase moșieri. Și livezile, și pădurile și chiar și izvoarele apelor. Pe atunci pentru oamenii din Amsar viața era tare tristă și amară...

Orînduirea colhoznică a schimbat din temelie rînduielile acestea. Locul căsuțelor mizere l-au luat locuințele arătoase, cu camere mari, sănătoase, pline de lumină. Nu există familie în tot Amsarul care în anii de cînd lucrează în colhoz să nu-și fi construit casă nouă, din cărămidă, și să nu și-l fi îndestulat casa cu de toate. De altfel, în satele de prin părțile acestea construcțiile de locuințe noi au devenit un fapt atît de obișnuit încît oamenii uită pur și simplu să-ți pomenească de el. Îți vorbesc în schimb despre colhoznici care înainte vreme abia aveau cu ce să-și potolească foamea, iar astăzi au ajuns să-și cumpere mașini și aparate de televiziune. În satul Amsar sînt astăzi 10 colhoznici care au automobile („Pobede" și „Moscvici-uri"). Și nu-i de loc de mirare lucrul acesta. Colhozul asigură membrilor săi venituri de zeci de mii de ruble și mii de kilograme de produse anual.

Cu veniturile primite pentru munca depusă în colhoz familia ciobanului Ceabiev Hanmurad, de pildă, și-ar putea cumpăra în fiecare an cîte o mașină. Anul trecut, Ceabiev Hanmurad împreună cu cei trei membri ai familiei sale au făcut 1600 de zile-muncă. Și ce au primit? 40.000 de ruble, aproape 7000 de kilograme de cereale, 3200 kg de mere, plus însemnate cantități de unt, brînză și alte produse. Și cîte asemenea exemple nu găsești în Amsar!

★

Principala bogăție a colhozului sînt livezile. Colhoznicii au dezvoltat mult sectorul pomicol, au cucerit noi terenuri și le-au plantat cu pomi, au pus la temelia muncii lor învățăturile științei. Ca rezultat, producția de fructe a crescut de la 2—3000 kilograme la 8—9000 kilograme de fructe la hectar.

— În anii buni, ne spune președintele colhozului, scoatem și 11 tone de fructe de pe un hectar. Fruntași sînt colhoznicii din brigada lui Babaev Ame. Anul trecut, ei au obținut de pe 30 de hectare producția record de 330.000 de kg de fructe.

De pe urma livezilor, colhoznicii din Amsar dobîndesc în fiecare an venituri care depășesc cifra de 4 milioane de ruble. Dar membrii colhozului „Ordjonichidze" sînt oameni gospodari. Ei nu s-au mulțumit numai cu cîștigurile aduse de grădinile de pomi, ci au dezvoltat multilateral avuția obștească. Fermele colhozului numără astăzi peste 3.000 de animale, iar sectorul cerealier, în locuri unde altădată rareori se pomenea de grîu și porumb, cîteva sute de hectare. Iar dacă vrei să ai o imagine cît de cît completă despre avîntul pe care l-a luat dezvoltarea avuției obștești, trebuie neapărat să pui la socoteală și centrala hidroelectrică și fabrica de marmeladă și cărămidăria și cele 8 autocamioane ale colhozului...

Pentru viitor, colhoznicii au planuri și mai mari în ce privește satul lor. În cîțiva ani ei vor să-l transforme într-un adevărat orășel, să asfalteze și să sistematizeze unele dintre străzi, să ridice noi construcții pentru școli, să construiască un spital. Vor să mărească și mai mult avuția obștească a colhozului, să-și facă viața și mai bogată și frumoasă. Sînt planuri mărețe. Vor putea fi înfăptuite? Fără îndoială că da. Colhoznicii din îndepărtatul Amsar își pot făuri astăzi cele mai înaripate visuri, cu siguranța că ele vor deveni realitate.

VALERIU BUDURU

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"